Роз.

Червоне Село

2-3 15 лютого 1932

ЖУРНАЛ
ВСЕУКРАЇНСЬКОГО
ЦЕНТРАЛЬНОГО
ВИКОНАВЧОГО
КОМІТЕТУ

Жодної пяді чужої землі ми не хочемо, проте й своєї землі жодного вершка нікому не дамо

СТАЛІН

Трудящі СРСР і робітничо-селянська Червона армія до переможної відсічі завжди готові.

ВОРОШИЛОВ.

ГЕРОЇЧНІЙ ЧЕРВОНІЙ АРМІЇ—БІЛЬШОВИЦЬКИЙ ПРИВІТ!

ЗМІСТ

	Стор.
Більшовицькі постанови—в маси	1
Про утворення обласних виконавчих комітетів на території УСРР (з постанови IV позачергової Сесії ВУЦВК XII скликання)	3
Соснін — Область—невід'ємна частина районової системи	3
М. Василенко—На боротьбу за цілковите виконання планів ліквідації неписьменности	4
Підкамінський—Третя більшовицька весна	5
Войнштток – До 1 березня закінчити хлібозаготівлю	7
В. Вольський—Завдання фінансової роботи на селі	9
Л. Ільїн—Дніпрокомбінат буде ціла країна	11
Л. Г.—Од оразовий збір провести по бойовому	13
РАДБУДІВНИЦТВО	
Серебряний—Сільради і орган заційно-господарське зміцнення колгоспів	14
С. Полевой. Завдання депутатських груп у проведен і третьої більшовицької весни	16
Лімберг—За плановість в роботі сільрад	19
НА МІСЦЯХ	
Фещенко—Опортуністична б агодушність Дитятівської	21
С Москаленко—Сільрада в лабетах куркульні	21
А. Юр—Вивершити хлібозаготівлю в люто му	22
Василенко—Жодного неписьменного без навчання	22
ЗА КОРДОНОМ	
В. Нечай—Насувається примара нової війни	23

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

ЧЕРВОНЕ СЕЛО

ЖУРНАЛ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ

ВИДАННЯ VII РІК

Адреса редакції: Харків, майдан Тевелєва, ВУЦВК
Телефон: комутатор ВУЦВК № 2-91

15 лютого 1932 р.

№ 2-3

БІЛЬШОВИЦЬКІ ПОСТАНОВИ В МАСИ

4 лютого закінчилася XVII партконференція Всесоюзної комуністичної партії.

Найкращі представники партії Леніна докладно обміркували підсумки соціялістичного будівництва в третьому вирішальному році п'ятирічки й намітили—дали чітку, більшовицьку директиву до наступної боротьби за утворення соціялістичного суспільства.

Велетенські успіхи 1931 року є наслідок **настирливої боротьби комуністичної партії й цілої робітничої кляси за здійснення Ленінового гасла побудови соціялізму в нашій країні.** Ще XIV партз'їзд, за ініціятивою вождя партії тов. Сталіна, накреслив важливіші завдання соціялістичної індустріялізації нашої країни, що тоді лише закінчила відбудовний період. Це більшовицьке вирішення партія послідовно провадила в життя, нещадно борючися проти зінов'ївсько-троцкістського опозиційного бльоку, який, прикриваючись лівою фразою, на ділі капітулював перед труднощами. Дехто з прихильників опозиції відверто протиставляв генеральній лінії на індустріялізацію—гасло аграризації, закріплення економічної відсталости та цілковитої залежности нашої країни від капіталізму.

Вже XV партз'їзд констатував **велетенські успіхи генеральної лінії партії на перетворення нашої соціялістичної батьківщини на могутню, індустріяльну країну.** Разом з тим, з'їзд дав чіткі настанови до соціялістичної перебудови села, від дрібного, розпорошеного, злиденного сільського господарства, наша країна будь-що мала перейти до крупного збудованого на сучасній техніці, колективного господарювання. Ще стан і завдання будови соц.ялізму поглиблюється. XVI партз'їзд вже мав можливість висунути гасло розгорнутого соціялістичного наступу цілим фронтом на капіталістичні елементи в середині нашої країни. Цей наступ провадився всупереч намаганням правих опортуністів, що хотіли захистити останню капіталістичну клясу на селі—куркуля та непмансько-буржуазні елементи міста. **Було висунуто від партії гасло ліквідації глитая на базі суцільної колективізації.**

Партія відкинула геть плакальників та капітулянтів і, продовжуючи нещадну боротьбу на два фронти: проти правого опортунізму, як головної небезпеки на даному етапі й «лівих» закрутів та будь-якого примиренства до різних ухилів, переможньо бореться за побудову соціялістичного суспільства. Отже, ті нечувані успіхи, що їх констатувала XVII партійна конференція—**є наслідок запровадження генеральної лінії партії й вірно.о проводу від Ленінсько.о штабу партії—Центрального комітету на чолі з тов. Сталіним.**

Наші успіхи полягають в тому, що робітнича кляса, під керівництвом партії, в нечувано-короткий строк зуміла збудувати важку промисловість. Соціялістична важка індустрія не лише кількісно, але й якісно відрізняється від дореволюційного стану промисловости. Ми спромоглися нашу важку промисловість піднести на таку височінь, що вже є змога при її допомозі перебудувати ціле народне господарство. Наші фабрики и заводи наладнали будівництво найпотужніших машин та агрегатів, залежність СРСР від капіталістичних країн значно зменшилась.

Другим наслідком **вірности генеральної лінії партії є перетворення країни рад в країну найбільшого в світі сільського господарства.** Перебудувати дрібні, миршаві, повні нечуваних злиднів селянські господарства, господарі яких просякнуті духом «хоч погане, аби моє», можливо було лише за вірної більшовицької тактики комуністичної партії. Партія зуміла пронизати індивідуальну оболонку селянина й довела йому доцільність соціялістичної перебудови села на базі міцного колективного господарювання. Основна маса селянства пішла в колгоспи.

Ця подія—**є найвидатнішою подією після Жовтневої революції.** Зрозуміло, що клясовий ворог та його агентура всіляко намагалися і намагаються припинити величний колгоспний рух. Вже самий факт остаточного переходу основної маси селянства на бік соціялізму й послідовна політика партії ліквідувати глитая на базі суцільної колективізації—означає те, що капіталістичні елементи, так в місті, як і на селі в основному вже підірвано. **Ленінське «хто—кого» вирішено на користь соціялізму. В радянському союзі вже остаточно усунуто будь-які можливості реставрації капіталізму.**

Все разом свідчить, що **героїчними зусиллями робітничої кляси, колгоспників та одноосібної бідноти й середняків—під випробованим проводом комуністичної партії, в Союзі соціялістичних радянських республік третьо.о вирішального року п'ятирічки збудовано фундамент соціялістичної економіки.**

Протягом трьох років п'ятирічки в народньо господарський плян внесено декілька поправок, які уможливили виконати п'ятирічний плян за чотири

Державна публічна БІБЛІОТЕКА УРСР
Інв. 800398

року. Конференція затвердила контрольні числа на 1932 рік—рік вивершення першої п'ятирічки.

Металюргія в закінчальному році п'ятирічки має зрости майже вдвое. Таке зростання можливе лише в країні вільної від експлуатації, країні будованого соціялізму. Англія зуміла подвоїти кількість металю лише протягом півсторіччя, Німеччина мала швидші темпи, її металюргійна продукція підвоїлася протягом десяти років, а в Сполучених Штатах Америки—у 8 років.—Отже, наші темпи зростання у 8 разів швидше за темпи розвитку найпередовішої капіталістичної країни. **Ентузіязм трудящих цілого радянського союзу наочно доводить вірність гасла вождя партії т. Сталіна в найкоротший строк 8—10 років догнати і випередити найпередовіші капіталістичні країни.** Маючи такі темпи, Сталінське гасло виконаємо. Проте, цим не вичерпуються постанови XVII партконференції про металь.

Конференція дала чітку директиву всіляко заощаджувати металь. Вивчено, що для того, щоб зробити машину, нам потрібно металю в два рази більше від ваги цілої машини, цебто половина металю в нас витрачається непродукційно. В Німеччині ж на таку саму машину йде значно менша кількість металю, бо там краще його обробляють і відходи сягають лише чверті ваги машини.

Нашою нагальною задачею є досягти й перевищити рівень Німеччини в заощадженні металю. Також і з інших галузів промисловости й сільського господарства.

Поруч з потужним зростанням продукції цілого народнього господарства, конференція особливо підкреслила потребу боротьби за якісні показники. Продукційність праці є найпотужніший важіль соціялістичної побудови. Ленін вчив, що, **коли ми не збільшимо продукційність праці, ми не зможемо збудувати соціялістичного суспільства.** Також велетенські задачі поставила конференція й перед сільським господарством. **В 1932 році ми маємо в основному закінчити колективізацію цілого радянського союзу.**

Партійна конференція обміркувала й затвердила директиви до складання другої п'ятирічки побудови соціялізму. **«Конференція вважає, що основне політичне завдання другої п'ятирічки, це—остаточно ліквідувати капіталістичні елементи й кляси взагалі, цілком знищити причини, що породжують класову різницю та експлуатацію і подолати пережитки капіталізму в економіці та свідомості людей, перетворити всю трудящу людність країни на свідомих і активних будівників безклясового соціялістичного суспільства».** Ось, як конференція формулює основну політичну задачу другої п'ятирічки.

Ми вже в закінчальному році п'ятирічки в основному ліквідуємо паразитичні капіталістичні кляси, так в місті, як і на селі; посиленими темпами нищаться джерела експлуатації людини людиною. Протилежність між містом та селом зменшується, зростає добробут і культурний рівень робітників та трудящих селян. Друга п'ятирічка остаточно винищує капіталістичні кляси і незрівняно підіймає добробут людства цілої країни. Це можливо зробити лише на базі розгорнутої технічної реконструкції цілого народнього господарства — промисловости, транспорта й сільського господарства. Перша п'ятирічка лише розпочала таку перебудову, тому XVII партконференція вважає, що **«основне й вирішальне завдання другої п'ятирічки—це вивершити реконструкцію всього народнього господарства, утворити найновішу технічну базу для всіх галузей народнього господарства».**

Отже, провідна роля в завершенні реконструкції належить радянському машинобудівництву з таким розрахунком, щоб усі потреби так промислового, як і сільського господарства й транспорту були обслуженні внутрішнім виробництвом найдосконаліших машин.

Машинобудівництво має спиратися на потужну енергетичну і металюргійну базу. Електровні союзу на кінець другої п'ятирічки **мають давати сто мільярдів кіловат годин на рік.** Металюргійна база на останній рік другої п'ятирічки **буде щонайменше 22 мільйони тонн чавуну.** Особливої уваги заслуговує розвиток хемії. **Будьмо, ми на кінець другої п'ятирічки маємо посісти перше місце у світі у виробі штучного добрива для соціялістичних ланів.** Це значно збільшить врожай так зернових, як і технічних культур.

Проте, одним добривом не вичерпується всіх заходів до підвищення врожайности. Високі, сталі врожаї можливі лише на основі цілковитої реконструкції сільського господарства. Ми маємо перетворити радянський союз в країну найбільшого механізованого сільського господарства. Конференція дала в цьому чітку установу.

«Машино-тракторні станції мають охопити всі колгоспи і в основному завершити механізацію сільсько-господарського виробництва». Поруч з завданнями механізації, задачі організаційно-господарського зміцнення колгоспів будуть посідати, протягом цілої другої п'ятирічки, центральне місце.

На основі цих всіх мірпріємств, **зернова продукція мусить зрости до 1.500 мільйонів центнерів;** також значно зростає гуртовий збір технічних культур і ми остаточно ліквідуємо залежність нашої легкої промисловости від капіталізму.

Директива зосереджує особливу увагу на розвитку тваринництва. **Ми маємо домогтися такої кількости поголів'я, щоб цілковито розв'язати проблему тваринництва й принаймні в 2—3 рази поліпшити постачання трудящої людности продуктами тваринництва.**

Всі ці велетенські завдання партія, ціла робітнича кляса й трудящі села можуть здійснити лише нещадно борючися проти залишків капіталістичних елементів та їхньої агентури, що просякає ще до робітничих мас і навіть намагається пролізти до партійних рядів. Тому то «перед партією стоїть важливіша задача зміцнити пролетарську диктатуру».

Сільради, як органи пролетарської диктатури на найважливішій ділянці класової боротьби—на селі, мають всебічно поліпшити свою роботу, щоб бути дійсними провідниками генеральної лінії партії в нових умовах. Обов'язком кожної сільради, секції депутатської групи та окремих радянських активістів—є докладно вивчити постанови XVII партійної конференції, популяризувати ці більшовицькі рішення серед широких мас колгоспників та одноосібної бідноти й середняків і на основі чітких директив штабу Ленінської партії перебудувати свою роботу, щоб бути гідними завдань другої п'ятирічки.

З ПОСТАНОВИ IV ПОЗАЧЕРГОВОЇ СЕСІЇ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ XII СКЛИКАННЯ

ПРО УТВОРЕННЯ ОБЛАСНИХ ВИКОНАВЧИХ КОМІТЕТІВ НА ТЕРИТОРІЇ УСРР.

Щоб забезпечити успішне виконання величезних завдань 1932 року та другої п'ятирічки—завершення соціялістичної реконструкції всього народнього господарства на базі найновішої техніки, посилити конкретне оперативно-господарське керівництво всіма галузями народнього господарства й культурного будівництва стосовно до економічних та виробничих умов окремих районів України й зважаючи на недоцільність подальшого укрупнення районів,—IV Сесія Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету XII скликання **постановила:**

Утворити на території УСРР, крім Автономної Молдавської соціялістичної радянської республіки, п'ять областей:

1) Харківську в складі 82 адміністративно-територіяльних одиниць (районів і міст, виділених в окремі адміністративно-господарські одиниці);

2) Київську в складі 100 адміністративно-територіяльних одиниць;

3) Вінницьку в складі 71 адміністративно-територіяльних одиниць;

4) Дніпропетрівську в складі 54 адміністративно-територіяльних одиниць;

5) Одеську в складі 50 адміністративно-територіяльних одиниць.

17 промислових районів Донбасу, в тому числі Маріюпільську міську раду, залишити в безпосередньому підпорядкуванні центрові.

Для проведення всієї організаційної роботи, зв'язана з запровадженням обласної системи, аж до того, як відбудуться обласні з'їзди рад, доручити президії ВУЦВК утворити обласні організаційні комітети.

Доручити Президії Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету та Раді Народніх Комісарів УСРР негайним порядком розробити і затвердити уставу про права та обов'язки обласних організаційних комітетів.

Голова Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету Г. ПЕТРОВСЬКИЙ.
Секретар Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету М. ВАСИЛЕНКО.

ОБЛАСТЬ--НЕВІД'ЄМНА ЧАСТИНА РАЙОНОВОЇ СИСТЕМИ

IV позачергова Сесія ВУЦВК XII скликання, в своїй постанові ухвалила перейти на обласну систему управління, утворивши 5 областей, а саме: **Харківську, Київську, Вінницьку, Одеську та Дніпропетровську.**

Підкреслюючи, що район і надалі, як-то визначив XVI з'їзд ВКП(б), залишається основною ланкою соціялістичного будівництва, партія й уряд пішли не лінією укрупнення районів, чим віддалили б партійно-радянський та господарсько-колгоспний апарат району від села, а стали на шлях утворення областей.

Це все перш за все спрямовано **на зміцнення пролетарського проводу соціялістичною перебудовою села, на зміцнення позицій соціялізму, що наступає цілим фронтом.** Така потреба перебудови адміністративно-господарського проводу периферією постала також і тому, що досвід керівництва від центру 400 одиницями показав, що ця справа в нинішніх умовах надто складна.

Тов. **Скрипник** на сесії ВУЦВК зазначив—«**Організація областей є доконче потрібний спосіб дальшого оформлення нашої районової системи, більша, дальша і ліпша організація самодіяльности трудящих мас нашої країни для переведення величезних завдань четвертого вивершувального року першої соціялістичної п'ятирічки і дальших великих завдань другої соціялістичної нашої п'ятирічки**».

Цілковита і своєчасна реалізація велетенських завдань на селі в значній мірі буде залежать від сільрад, які зараз повинні будуть перебудувати свою роботу в такій спосіб, аби забезпечити конкретне оперативне керівництво реконструкцією сільського господарства, що насамперед означає організаційно-господарське зміцнення колгоспів. ЦК ВКП(б) від 4-го лютого в своїй постанові визначив: «**ЦК вважає найважливішим політичним завданням партійних та колгоспних організацій—роботу про висування та виховання колгоспного активу з ударників-колгоспників вчасників соціялістичного змагання, бриґадирів і т. ін. На колгоспний актив повинні спиратись місткі організації у виконанні важливіших господарських мірроприємств**».

Успіхи, що ми їх маємо у соціялістичній перебудові сільського господарства, в розв'язанні зернової проблеми, проблеми технічних культур та соціялістичного тваринництва,—вимагають значного покращення оперативного керівництва.

Конкретного керівництва вимагає і культурно-соціяльне життя села. Тов. **Василенко** в своїй доповіді на позачерговій Сесії ВУЦВК'у підкреслив велетенські успіхи культурного будівництва на селі й визначив: «**наші райони забезпечили повне запровадження першої ступені загального обов'язкового навчання, ми перейшли до запровадження обов'язкового навчання по школах другого концентру, ми значно розширили мережу сільбудів, будинків колективістів—досить величезними темпами зріс тираж українських газет**».

Щоб забезпечити чітке і своєчасне керівництво господарсько-політичним та культурно-соціяльним життям села, сільради повинні розташувати свої

сили таким чином, аби кожен колгосп, с.-г. дільниця та окрема бригада були забезпечені живим повсякденним керівництвом через секцію, депутатську групу та окремих членів сільрад і тільки перебудувавши свою роботу, таким чином, **сільради зможуть упоратись з велетенськими завданнями 4-го вивершувального року п'ятирічки, чим утворити засковки успішної боротьби за пляни другої п'ятирічки.**

Таким чином дальша боротьба за соціялістичну перебудову сільського господарства вимагає ще конкретнішого оперативного господарського керівництва від центру, району та сільради. Створення областей, як безпосередніх підпорних пунктів центру має велику політичну й практичну вагу в тому, що вони (області) як-раз зможуть забезпечити таке керівництво районам та селам.

Спираючись на області, партія й уряд також зможуть ще вище піднести провід районами відповідно до економічних та виробничих умов окремих районів України. Спираючись на області партія й уряд підіймуть **на нову височінь організацію робітничих колгоспних мас у розв'язанні велетенських завдань, вивершення соціялістичної реконструкції, всього народнього господарства у боротьбу за другу п'ятирічку, п'ятирічку збудування соціялізму.**

Сільським радам зараз треба провести широку роз'яснювальну роботу серед широких колгоспників та одноосібних біднячько-середняцьких господарств про велике політичне значення цієї реформи та мобілізувавши їх на виконання господарсько-політичних кампаній, зокрема закінчення хлібозаготівель дати рішучу відсіч всім намаганням збоку куркуля та його спільників опортуністів всіх гатунків дискредитувати цей захід партії та уряду.

Соснін.

НА БОРОТЬБУ ЗА ЦІЛКОВИТЕ ВИКОНАННЯ ПЛЯНІВ ЛІКВІДАЦІЇ НЕПИСЬМЕННОСТИ

БОРОТЬБА ЗА ПИСЬМЕННІСТЬ—БОРОТЬБА ЗА СОЦІЯЛІЗМ.

XVI З'їзд ВКП(б) визнав як одну з найважливіших проблем реконструктивної доби, проблему культурної революції. Поруч з цим з'їзд відзначив, що темпи розгортання культурного будівництва в країні ще недостатні, і звернув увагу на потребу їх посилити, підкресливши, що **проведення загального обов'язкового початкового навчання і ліквідація неписьменности повинні стати бойовим завданням партії на найближчий період.**

Здобуті успіхи на всіх ланках соціялістичного будівництва дали змогу країні рад значно піднести й темпи культурного будівництва, тоді як до революції пересічно письменних на Україні було 21%. Тепер цей процент зріс до 80% письменних чоловіків і понад 55% письменних жінок, причому процент письменних у промислових, гірничо-промислових та степових районах значно більший.

Але здобуті успіхи недостатні. На них заспокоїтись не можна. **Залучення всієї трудящої людности до активної участи в соціялістичному будівництві вимагає цілковитої ліквідації неписьменности,** поширення роботи над ліквідацією неписьменности. Здійснивши це матимемо додатковий могутній чинник, що допоможе виховати нові кадри потрібні для всіх ланок нашої соціялістичної промисловости. 1931 року за пляном Уряду треба буде ліквідувати неписьменність серед 2.875.177 чол. і навчити 1.980 890 чол. малописьменних. Проте це завдання не було повнотою виконане і на весну 1931 року охоплено неписьменних біля 70% і малописьменних—біля 80% від пляну.

Все це з усією рішучістю поставило питання про піднесення темпів ліквідації неписьменности та малописьменности в 1932 учбовому році. В 1932 році повинна бути проведена ліквідація малописьменности серед 1.060.500 людности.

НА ФРОНТІ ЛІКНЕПУ ПРОРИВ.

Проте, якщо взяти стан виконання пляну на сьогодні, ми маємо, що план ліквідації малописьменности виконано лише на 69,1% і неписьменности—на 71%. Причому цей % в окремих районах значно хитається. Так, наприклад, Лисичанський район має 50% виконання, завод ім. Дзержинського—50%, на Риківських копальнях—34%. Марюпільський завод ім. Ільїча—7%, або взяти такі райони, як Ракитянський, де за пляном мали охопити школами лікнепу 3.222 чол., а охоплено лише 410, Вороновицький район 3190—навчається 770, Калинівський район—5.400, навчається 227. Більш того, ми маємо окремі райони, які подали відомості про охоплення понад 60% школами неписьменних, але при перевірці виявлено, що ряд шкіл в цих районах зовсім не працюють.

Для здійснення пляну ліквідації неписьменности та малописьменности цього року потрібно було розгорнути велику роботу щодо підготовки культармійських кадрів, що не скрізь зробили. Школи забезпечені лише на 54.7% політрозмовниками, на 63,3% техрозмовниками, 86,4—груповодами.

Такий стан з виконанням пляну ліквідації неписьменности та малописьменности утворився в наслідок того, що ряд сільрад, РВК та центральних установ й організацій з самого початку учбового року не приділяли уваги розгорненню справи ліквідації неписьменности, не розпочали своєчасної підготови до навчального року. Ми маємо ряд сіл і районів, які в справі ліквідації неписьменности та малописьменности ведуть перед, і поруч з ними є такі села й райони, що поставили під загрозу зриву пляни ліквідації малописьменности та неписьменности. **Отже, там, де цьому приділяли потрібну увагу—успіхи наочні.**

Соціялістичне будівництво в нашій країні, загальний розвиток народнього господарства і здобуті успіхи на фронті культурної революції на всю широчінь поставили питання підготовки кадрів з лав пролетарів, колгоспників. Протягом останніх років на цій ділянці здобуто велетенських успіхів. Тепер в інститутах України навчається 90.000, в технікумах понад 100.000. Десятки тисяч навчається в ФЗС та ПКМ. Успішне розв'язання проб

леми виховання масових кадрів для соціялістичної промисловости та сільського господарства упирається в наявність ще до цього часу неписьменности та малописьменности.

БУДЬЩО ПЛЯНИ ЛІКНЕПУ МАЮТЬ БУТИ ВИКОНАНІ.

Такого стану з виконання бойових завдань щодо ліквідації неписьменности та малописьменности, який маємо в окремих районах, надалі терпіти не можна. Затверджений від Уряду плян ліквідації неписьменности та малописьменности має бути виконаний повнотою і не лише кількісно, а й якісно Т-во «Геть Неписьменність» в боротьбі за ліквідацію неписьменности та малописьменности має значні досягнення. Проте, не скрізь на місцях використано всі можливості на те, щоб мобілізувати увагу, ініціятиву робітничих та колгоспницьких мас на боротьбу за здійснення планів ліквідації неписьменности та малописьменности—цієї складової частини культурної революції.

Більше того, цього року т-во «Геть Неписьменність» забезпечило виконання пляну своєю лінією лише на 69,1%. Такий стан надалі неприпустимий.

Всеукраїнський з'їзд т-ва «Геть Неписьменність», щойно закінчив свою роботу, має бути переламним етапом на цій ділянці роботи. З'їзд приковує увагу радянської суспільности, мобілізує всю членську масу т-ва «Геть Неписьменність» на боротьбу за цілковите виконання бойових завдань партії та Уряду щодо ліквідації неписьменности й малописьменности. Успіхи, що їх здобула країна рад в 3-му, вирішальному році п'ятирічки, забезпечують не лише виконання, а й перевиконання контрольних завдань на фронті культурної революції.

М. Василенко.

ТРЕТЯ БІЛЬШОВИЦЬКА ВЕСНА

БОРОТЬБА ЗА ВРОЖАЙ—НАЙВАЖЛИВІШЕ ЗАВДАННЯ.

Основне, що характеризувало стан сільського господарства в 1932 році,—це найбільша перемога соціялістичного сектору. В третьому вирішальному році п'ятирічки в основному завершена суцільна колективізація важливіших сільсько-господарських районів країни та ліквідація на цій базі куркульні як кляси.

Цієї перемоги ми домоглися під проводом ленінської комуністичної партії в рішучій боротьбі проти клясового ворога та його агентури правих опортуністів та «лівих» закрутників, на базі широкого розгортання індустріялізації країни та зміцнення пролетарського керівництва селом.

Завершено суцільну колективізацію в Степу та на Лівобережжі України. Швидкими темпами проходить дальший процес колективізації в сільському господарстві України. В колгоспи входить вже понад **70 проц.** бідняцько-середняцьких господарств з **73,2 проц.** землі. За 1931 рік значно зросла технічна база колективного господарства; майже сорок проц. колгоспів України обслуговується машинотракторними станціями.

Разом з радгоспами, колгоспи стали основними виробниками сільсько-господарської продукції. Але те, що соціялістичний сектор відограє вже вирішальну ролю у сільсько-господарському виробництві, покладає на нього тим більші завдання. 1932 рік повинен пройти в колгоспах під знаком боротьби за підвищення продукційности господарства, під знаком боротьби за якість роботи.

В низці колгоспів основним завданням роботи ще й досі вважають боротьбу за розширення засівної площі, зовсім не звертаючи уваги на заходи, що повинні забезпечити якісні наслідки роботи—боротьбу за врожай, **«тепер центр ваги нашої роботи лежить не в галузі поширення засіву, а в боротьбі за врожай, в поліпшенні врожайности, в організації збору».** (Молотов).

Цього можна домогтися лише в боротьбі за організаційно-господарське зміцнення колгоспів, що є найвідповідальніше завдання наступної весняної виробничої кампанії, на основі здійснення шости історичних вказівок тов. Сталіна, шляхом впертої боротьби за правильну організацію праці, боротьби проти зрівнялівки та знеосібки.

Організація праці в колгоспах повинна бути одною з найважливіших частин роботи в підготові до весняної сільгосп. кампанії. Вже тепер, разом з широкими масами колгоспників, треба розпочати організацію бригад, з прикріпленням їх до певних виробничих дільниць, проробити й остаточно встановити норми виробітку при запровадженні відрядности. Якість та своєчасне переведення робіт—має сприяти високому та сталому врожаю.

СВОЄЧАСНО СКЛАДАТИ ВИРОБНИЧІ ПЛЯНИ.

Одно з важливіших місць в підготові до весни займає складання виробничо-фінансових планів в колгоспах. Урахування всіх завдань, що поставлені перед колгоспним виробництвом, мобілізація та планове розміщення всіх ресурсів для виконання цих завдань, правильна розстановка сил та засобів разом з організаційними заходами в цьому напрямкові—повинні відбитись цілою системою у виробничих планах колгоспу.

От чому в справі складання виробничих планів повинно **забезпечити участь широких колгоспних мас та всіх сільських організацій і в першу чергу сільрад, що на широких пленумах повинні обговорити заходи, які накреслюють колгоспи до запровадження у своєму господарстві.**

Весною цього року потрібно засіяти 19 млн. га при чому з всього селянського посіву 85 проц. повинні засіяти колгоспи. В складі цієї площі значно збільшується питома вага технічних культур, городини та кормових, що повинні **зміцнити сировинну базу промисловости, забезпечити продуктами харчування потреби робочого споживача, та скласти кормову базу для вирішення найважливішої на даному етапі проблеми тваринництва.**

Виконання всіх цих завдань повинно проходити на основі цілковитого уявлення всього найважливішого значіння, що його має в сільському господарстві гасло т. Сталіна «техніка в період реконструкції вирішує все». **Застосування вимог агротехніки в процесі переведення весняної засівної кампанії** забезпечать перемогу в боротьбі за високі врожаї.

Зерноочистка, протруювання, внесення гною та міндобрива, заходи по снігозатриманню, засів чистосортовим насінням, боротьба зі шкідниками повинні бути в кожному колгоспі. Серед найважливіших чинників за високий сталий врожай, треба визначити сівозміни та цілу систему заходів, що повинні забезпечити виконання державних плянових завдань у виробництві с.-г. продукції та певну черговість у запровадженні окремих культур.

До зведення сівозміни, колгоспи повинні приступити уже в 1932 року, цілком зваживши все те значення, що його має сівозмін серед заходів, спрямованих на підвищення врожайности. Вирішальним чинником в боротьбі за врожай є своєчасність посіву. Виходячи з цього, кожний колгосп повинен так розрахувати свої засоби виробництва, так розставити сили, щоб забезпечити переведення посіву в строки, визначені для різних с.-г. районів України. У Степу посів ранніх ярових треба провести за 7 днів, Лісостепу—10 днів, а в Поліссі 12 днів. Всі останні ярові треба засіяти у Степу за 20 днів, Лісостепу 16 днів і в Поліссі за 20 днів.

Ставлячи основним завданням роботи 1932 року боротьбу за якість, ми повинні **здійснення засіву у визначенні строки поєднати з цілковитим виконанням вимог агротехніки,** навколо цього треба скупчити увагу всіх колгоспних мас аби використати підготовний до засівної кампанії період, для опанування техніки і рішучої боротьби проти безгосподарности та розхлябанности в колгоспі.

Своєчасне переведення посіву вимагає завчасного відремонтування всього наявного реманенту. Для цього потрібно мобілізувати всі місцеві ремонтні ресурси, вже тепер закріпити реманент за тим, кому прийдеться з ним працювати, щоб він взяв участь в ремонті, і будучи безпосередньо зацікавленим, слідкував би за належною якістю ремонту.

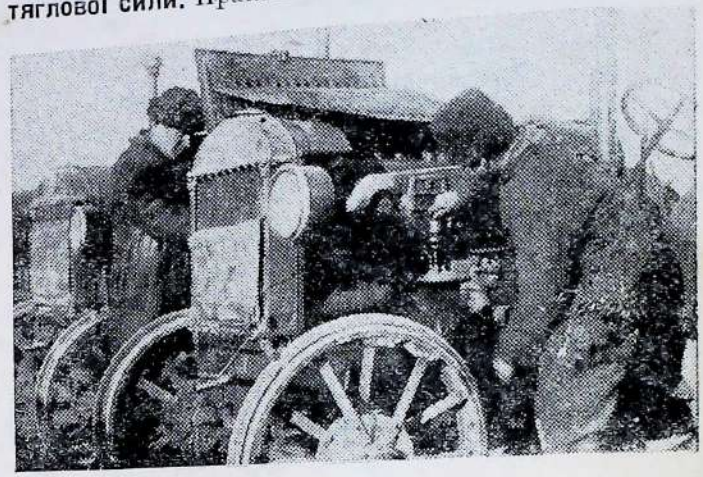
ЗА МІЦНОГО КОЛГОСПНОГО КОНЯ.

Значення у колгоспному виробництві машинового озброєння з кожним роком зростає. Весною 1932 року на Україні організовується 137 нових МТС, але це зовсім не визначає, що кінська тяглова сила зараз непотрібна.

Чистка коней

Таким твердженням клясового ворога, треба дати саму рішучу відсіч. **Кінська тяглова сила ще посідає значне місце у сільсько-господарському виробництві і від стану її ще довгий час буде залежати своєчасне та повне переведення основних робіт у колгоспному виробництві.** Зовсім не стоїть питання про те, що кінь замінюється трактором, а навпаки **треба сполучити роботу тракторної та живої тяглової сили.** Практика показує ряд фактів розбазарювання коней, фактів нехтування конем. **Треба рішуче покласти край знеосібці у догляді та роботі з конем.**

Ремонтують трактор

В багатьох колгоспах, конюхами призначають колгоспників за будь яку провину. В конюха часто-густо попадали куркулі та підкуркульники, які цілком свідомо калічили коней, намагаючись цим підірвати розвиток колгоспного виробництва.

Для догляду за кіньми повинні виділятись кращі колгоспники, робота яких повинна оцінюватись в залежності від стану коней. Праця конюха є робота кваліфікована, оскільки вона вимагає значного досвіду та знання коня. Лише при тій умові коли, буде остаточно зліквідована знеосібка в догляді та роботі з кіньми, не буде тих ганебних фактів масового калічення коней, що їх ми маємо зараз.

Підготовляти коней до засівної кампанії треба вже тепер, виділивши для кінського поголів'я найкращі корма з наявних в колгоспі на час весняних робіт. Такі заходи, разом з матеріяльною зацікавленістю колгоспників, що доглядають коней, та тих, що працюють з кіньми, повинні забезпечити належний їх стан під час весняних робіт й утворити умови до дальшого розвитку конярства.

ПІДГОТОВИТИ КОЛГОСПНІ КАДРИ.

Всі ці заходи можливо провести лише при умові підготовки належних кадрів колгоспників, що дійсно спроможні були-б забезпечити підвищення продуктивности колективного господарства ,змогли-б поліпшити якість господарювання і були-б озброєні знаннями для застосування нової техніки. Це вимагає особливої уваги до справи підготови кадрів. **Завдання підготови за цей період 303.000 бриґадирів з різних галузів сільського господарства вимагає особливої уваги всіх радянських партійних організацій, як один з головних чинників в боротьбі за організаційно-господарське зміцнення колгоспів.**

Той невеликий час, що залишився до початку весняних робіт, треба використати для широкої масової роботи навколо підготови до весни цілим фронтом.

Не може бути жодної організації, жодного колгоспника, який не взяв би участи у готуванні до

весняних робіт. Підготовну роботу треба перевести дійсно більшовицькими темпами аби забезпечити виконання завдань, поставлених від партії та уряду. Потрібно розгорнути практичну проробку питань весняної сівби на бригадних, галузевих та загально-колгоспних виробничих нарадах, щоб завчасно урахувати всі ресурси колгоспу, матеріяльно забезпечити своєчасне та успішне переведення весняної сівби.

Для перемоги у цій важливішій господарсько-політичній кампанії повинні розгорнути роботу всі радянські, партійні та громадські організації, всі культурно-освітні установи, ставлячи питання підготови до весни на пленумах, нарадах, практично проробляючи їх, щоб жодного колгоспника не було поза роз'яснювальної роботи й проробки основних питань цього величезного політичного значення кампанії.

Наступна весняна засівна кампанія повинна проходити при цілковитому використанні всіх наявних, у кожному колгоспі ресурсів, **на основі широкої взаємодопомоги та передачи досвіду передових колгоспів—відсталим; організація цієї допомоги повинна бути завданням кожної сільради.**

Даючи рішучу відсіч намаганням куркуля та його агентури зірвати пляни весняної сівби, зокрема пляни засіву технічних культур, та заходи підвищити врожайність є неодмінна умова перемоги на фронті третьої більшовицької весни.

Підкамінський.

ДО 1-ГО БЕРЕЗНЯ ЗАКІНЧИТИ ХЛІБОЗАГОТІВЛЮ

ЛИШИЛОСЯ ЩЕ 15 ВІДСОТКІВ.

Бойової директиви партії про закінчення хлібозаготівлі в січні ще не виконано. Січневий плян хлібозаготівлі на Україні виконано всього на 32,5%, мірчуком на 31,8%. Річний плян хлібозаготівлі на 1 лютого виконано всього на 84,4%,—отже **Україна завинила країні ще понад 15% свого річного пляну хлібозаготівлі.**

Таке недозволенне відставання хлібозаготівлі в нас через те, що **ряд районів і сіл злочинно ігнорували чіткі директиви партії про організацію хлібозаготівлі, не зуміли по-більшовицькому зорганізувати маси на боротьбу за хліб, проти куркуля і його агентури** й тим самим зірвали по суті зусилля передових сіл і колгоспів України в січні закінчити хлібозаготівлю.

Такі райони як Любашівський, Благодатненський, Ново-Український, Бердянський, Вознесенський, Ново-Одеський, Ново-Бозький, Андре-Іванівський, Близнюківський, Сахновщанський, Липово-Долинський, Шполянський, Бабинський, Жашківський і інші заборгували країні ще від **7 тисяч** до **10 тисяч** тонн хліба; ці райони «заготовили» від 10% до 15% цього ударного січневого завдання.

У цих найвідсталіших районах, де панує опортуністична благодушність і надзвичайна бездіяльність на фронті боротьби за хліб, ми бачимо здебільшого **кепське виконання планів збирання мірчука,** що становить невіднятну частину річного пляну і є одне з найважливіших джерел надходження хліба.

Чимало повідомлень з місць доводить, що в ряді районів місцеві робітники мають демобілізаційний настрій у виконанні хлібозаготівлі.

У відсталих районах поодинокі робітники свою правоопортуністичну практику й небажання по-більшовицькому виконувати бойові накази партії намагаються прикрити балаканиною про те, що, **мовляв, січневий ударний плян хлібозаготівлі кінчився, заготовити хліба тепер вже не можна, усі терміни вплили тощо.** Настрої заспокоєння, демобілізації і як результат цього різке зменшення заготівлі останніми п'ятиденками ми маємо не тільки у відсталих районах і селах, а й у тих, де хоч і не кепсько заготовляли в січні, але мають ще заборгованість у хлібному пляні в ряді своїх сіл і колгоспів.

Кілька районових і сільських організацій переключилися цілком на готування до весняного сіву, «забувши» про свій хлібний борг, і **зняли хлібозаготівлю з порядку денного.**

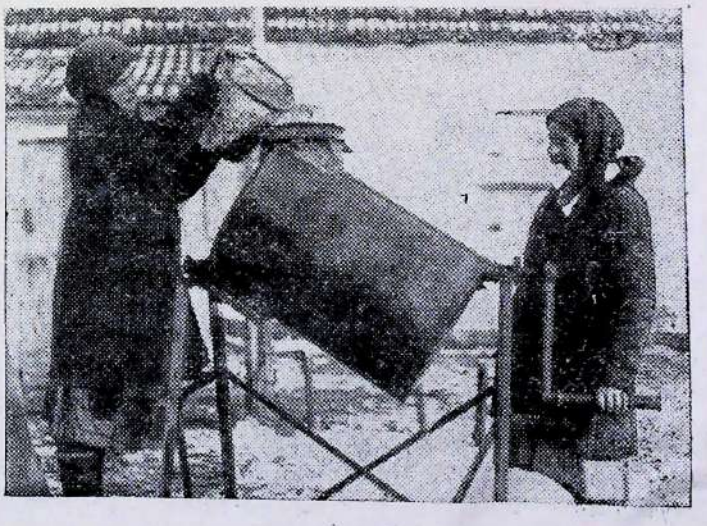
Такі настрої є одна з нових форм опортуністичного опору хлібозаготівлі й одно з важливіших перешкод до успішного завершення хлібозаготівлі.

ЛЮТИЙ — МІСЯЦЬ ВИВЕРШЕННЯ ХЛІБОЗАГОТІВЛІ.

Центральний комітет партії постановив оголосити лютий за місяць закінчення хлібозаготівлі. Здійснюючи льозунґ партії «жодного центнера хліба приватникові», **треба дати нещадну відсіч найменшим проявам настроїв демобілізації і заспокоєння, розпочати огонь по носіях цієї куркульської лінії і хоч би що, а закінчити в лютому хлібозаготівлю.**

Нині розгорнено величезну роботу коло готування до весняної засівної кампанії, але один з вихідних моментів справді більшовицького готування до весняного сіву—це по-ударному закінчити у лютому хлібозаготівлю, бо тільки на цій основі ми виконаємо організаційно-господарче закріплення колгоспів, а це тепер є центральна задача колгоспного будівництва.

Тимчасом як річний плян на Україні на 1 лютого виконано на 84,4%, то плян пшениці виконано

Протруювання зерна до весняної засівкампанії

всього на 75,9%. Куркуль, підкуркульник скажено аґітують за зрив хлібного пляну взагалі і особливо за зрив пшеничного пляну: якщо вже виконувати

плян, то другорядними культурами—ось куркульський маневр. **Через недостатню організаційно-масову роботу ряду наших сільських організацій і через брак справжньої боротьби проти куркуля і його аґентури ще багато пшениці пливе на приватний ринок.** В окремих колгоспах, куди попролазили куркулі й підкуркульники, щоб розпалити рвацькі споживацькі настрої серед колгоспників, розбазарюють, ховають пшеницю, везуть на потайне перемелення тощо.

Цьому треба негайно покласти край. Ми мусимо з усією більшовицькою настирливістю, змобілізувавши найширші маси бідняків, середняків і одноосібників, виявляти й давати нещадну відсіч куркульським тенденціям в окремих колгоспах. **В жорстокій боротьбі проти клясового ворога мусимо забезпечити в лютому не тільки кількісне, але й якісне виконання всього хлібного пляну.**

Партія нераз категорично підкреслювала, що за одну з важливіших умовин, щоб успішно виконати хлібний плян, є диференційоване, конкретне, оперативне керування хлібозаготівлею від місцевих сільських організацій

Замість цього в ряді районів і сільських організацій ми бачимо отупний підхід до різних прошарків села. Замість розгорнути масову роботу і по-більшовицькому зорганізувати масу на боротьбу проти куркуля, бачимо опортуністичний самоплив, явну праву куркульську практику, переплутану з «лівацькими» закрутами, масовими трусами бідняцько-середняцьких господарств, самим тільки адмініструванням тощо. **Замість конкретного оперативного бойового керування окремими ділянками хлібного фронту—розгубленість, безрукість, безпомічність, метушня і позірність роботи.**

ХЛІБОЗАГОТІВЛЯ—БОЙОВА ПЕРЕВІРКА СІЛЬРАД.

На хлібозаготівлі—цій важливішій господарчо-політичній кампанії, **перевіряються боєздатність кожної районової і сільської організації.** Одною з найвідсталіших ділянок є одноосібний сектор, що виконав своє річне завдання в хлібозаготівлі на **78,2%**, при чималій заборгованості з твердих завдань за куркульсько-заможними господарствами. З усією нещадністю ми повинні обурити усю силу пролетарської диктатури, щоб змусити куркуля ближніми днями виконати тверде завдання щодо здачі хліба. Зовсім інакше треба поставитися до одноосібника бідняка й середняка—завтрашнього колгоспника. Тут треба розгорнути найширшу організаційно-політичну масову роботу, щоб **забезпечити виконання й надвиконання одноосібниками укладених ними контракційних договорів про здачу хліба державі.**

Розгортаючи масову роботу серед одноосібників контрактантів, рішуче перемагаючи опортуністичне недооцінення одноосібного сектора, **треба притягати до судової відповідальности зловмисних нездавців хліба, одночасно вживаючи заходів до безспірного стягання належного хліба.** Судові органи повинні тут відповідно допоматати місцевим радянським заготівним організаціям, скерувавши вістря революційної законности проти куркуля, забезпечивши одночасно, щоб чітка більшовицька клясово витримана робота наших судів мала суспільно-виховну вагу серед колгоспників і бідняків та середняків-одноосібників.

Центр ваги в роботі і в диференційованому керуванні хлібозаготівлею сільради повинні перемістити на куток, одночасно пожвавивши роботу сільських комісій допомоги, посиливши і зміцнивши повсякденне керування від сільрад депутатськими групами в колгоспах і радгоспах та й окремими секціями сільрад, прикріпленими до тої чи тої ділянки на селі.

БОРОТЬБА ЗА ХЛІБ—БОРОТЬБА ЗА ОРГАНІЗАЦІЙНО-ГОСПОДАРЧЕ ЗМІЦНЕННЯ КОЛГОСПІВ.

В хлібозаготівлі цього року гостро переплітаються основні питання, зв'язані з колективізацією. Ми досягли вирішальних успіхів у суцільній колективізації, ліквідації на її базі куркульні як кляси. Колгоспник зробився центральною фігурою рільництва, надійною і міцною опорою радянської влади на селі. Переважна маса колгоспників з величним трудовим ентузіязмом виконує і надвиконує свої зобов'язання перед пролетарською державою щодо здач. усіх товарових лишків хліба.

Алеж ще далеко не по всіх колгоспах хлібні пляни цілком—якісно й кількісно (культурами)—виконано. В цілому плян по Україні в колгоспному секторі виконано на 1 лютого тільки на 93,7%, в тому числі в колгоспах, що їх обслужують МТС, на 96,9%. Тільки розгорнувши широку масово-роз'яснювальну й організаційну роботу серед колгоспників, витнавши з колгоспів пролізлих туди куркулів та й рішуче борючись проти опортуністичної ідеалізації колгоспів і недооцінювання клясової боротьби—ми ударно вивершимо в лютому хлібозаготівлю.

Машиново-тракторні станції повинні перші заплатити свій хлібний борг державі, маючи усі можливості виконати в лютому хлібні пляни колгоспів, що їх вони обслужують.

Партія нераз підкреслювала, що результати роботи МТС, цих основних підойм організаційно-господарчого зміцнення колгоспів, оцінюються не тільки врожайністю і товаровістю обслуговуваних ними колгоспів, але й тим, як колгоспи виконують свої зобов'язання перед державою.

Постанова ЦК КП(б)У про Добровеличківську, Кривоозерську МТС—це грізне пролетарське попередження тим районам, сільрадам і колгоспам, що брутально ламають важливіші директиви партії й уряду.

Як і колись відстає в хлібозаготівлі радгоспний сектор, що свій річний плян на Україні виконав тільки на 74,3% при далеко більшому недовиконанні по окремих радгоспоб'єднаннях і окремих радгоспах. Тільки остаточно розгромивши буржуазно-рвацькі тенденції в радгоспах, ми зліквідуємо відставання хлібозаготівлі в цьому секторі.

МІРЧУК АЖ ДО ФУНТА ЗДАТИ В ДЕРЖАВНІ ЗАСІКИ.

Надзвичайно небезпечний стан в чималій більшості районів є з виконанням пляну мірчука. Райвиконкоми й сільради проявили абсолютно недостатню увагу до виконання пляну мірчука, цього одного з важливіших джерел виконання цілого хлібного пляну.

Правильне брання мірчука брутально порушують у ряді районів і сіл всупереч директиво- Харком-

постачання, зерно колгоспників мелють, не беручи мірчука натурою, цілком недостатньо борються проти потайного перемолу, що шириться через опортуністичну благодушність і бездіяльність ряду сільрад та й райконтролерів Союзхліба. В багатьох районах і селах в результаті зловмисного потурання, а іноді і через безпосередню «ініціятиву» місцевих органів розбазарюють і розкрадують вже зібраний мірчук, тимчасом місцеві судові і слідчі органи цілком недостатньо борються з цими явищами.

Всьому цьому треба рішуче покласти край. Протягом найкоротшого часу треба перемогти опортуністичне недооцінювання від районових і сільських робітників ваги мірчука. **Сільради повинні очолити боротьбу за вчасне й повне виконання планів збирання і належного вивозу мірчука до пунктів Союзхліба.** Під керуванням сільрад і при активній участі райконтролерів Союзхліба в кожному селі треба зорганізувати, на основі масової роботи, бригади з комсомольських, профспілкових і громадських організацій, перевірених на хлібозаготівлі сільських активістів, щоб повсякчасно доглядати роботу сільських млинів, боротися проти потайного перемолу і розбазарювання та й розкрадання мірчука.

Широка масово-організаційна роз'яснювальна робота серед колгоспників, бідняків і середняків одноосібників, справжня більшовицька мобілізація мас, рішуча боротьба проти клясового ворога—куркуля, правоопортуністичної практики, «лівих» закрутників і примиренства—ось що дасть нам перемогу на хлібозаготівному фронті.

Вайнштok.

ЗАВДАННЯ ФІНАНСОВОЇ РОБОТИ НА СЕЛІ

ФІНПЛЯН—ЗАСНОВОК ВИВЕРШЕННЯ П'ЯТИРІЧКИ.

Країна Рад цього 1932 року остаточно вивершує п'ятирічку за чотири роки. Фінансовий плян 1932 р. цілком підпорядковано цьому бойовому завданню. Величезне розгортання соціялістичного будівництва потребує великих коштів. За умов ворожого капіталістичного оточення, ми не можемо сподіватися на допомогу зовні й тому повинні **напружити всіх зусиль, щоб мобілізувати вільні кошти всередині нашої країни і передати їх на соціялістичне будівництво.**

Забезпечити виконання планів капітальних робіт у промисловості і дальший розвиток сільського господарства, забезпечити планове надходження обов'язкових платежів, мобілізувати вільні кошти людности—найвідповідальніше завдання всіх організацій. **Боротися за виконання фінпляну—обов'язок кожного робітника, кожного колгоспника, бо це є боротьба за успішне здійснення завдань цілого народньо-господарського пляну.** Ще в грудні 1930 р. пленум ЦК і ЦКК ВКП(б) відзначив, що: «Без суворого виконання фінансового пляну не можна здійснити накресленого господарського пляну в усіх галузях народнього господарства».

У наслідок величезного розвитку колективізації й зростання товарної продукції соціялістичного сектора сільського господарства, фінансова база районів чимало зміцнилась і надає широкі можливості успішно виконати завдання соціяльно-культурного й господарського будівництва на селі. Це ставить великі вимоги до районних організацій та сільрад, які повинні задоволити дедалі більші культурно-побутові потреби людности і правильно організувати господарсько-фінансову та бюджетну роботу.

Останнього часу фінансово-бюджетна робота на селі помітно покращала проти минулого. Загальна сума сільського бюджету на Україні 1931 р. зросла проти 1930 р. на 112 проц. Власні бюджети вже мають 97 проц. всіх сільрад. Проте, ще не скрізь до сільського бюджету ставляться як до чинника мобілізації робітничих, колгоспних та бідняцько-середняцьких одноосібних мас навколо завдань соціялістичного будівництва. Дуже часто сільські бюджети складають не на засадах масовости, а апаратним порядком у райвиконкомах, при чому часто сільради та сільський актив їх і не обговорюють. По багатьох районах сільський бюджет існує формально, **бо сільради там ще не опанували бюджетних прав і на них дивляться, як на посередницькі організації, що повинні збирати гроші й передавати райфінвідділам.** В. Писаревський райвиконком 1931 р. навіть заборонив сільрадам витрачати кошти без відому райфінвідділу.

Усе це надто негативно відбивається на виконанні фінпляну. Другого півріччя 1931 р. маємо певне зрушення на фінансовому фронті. Плян мобілізації коштів третього кварталу Україна виконала на 107 проц., а четвертого кварталу—на 111 проц. Проте, не скрізь усвідомили величезну вагу фінансової

„ПОЗИКА ТРЕТЬОГО ВИРІШАЛЬНОГО"

Одержує облігації

роботи і не віддають їй потрібної уваги. Особливо відстає село. Поруч 150—180 районів, що ввесь час систематично перевищують фінпляни, на Україні ще є 70-100 районів, що ввесь час ганебно відстають.

ФІНРОБОТА—БОЙОВА ДІЛЯНКА СІЛЬРАДИ.

Чимала вина за це припадає на районні організації, які де-не-де дивляться на фінансову роботу як на другорядну, не зуміли пов'язати мобілізації коштів з виконанням інших політично-господарських завдань і опортуністично поклалися на самоплив. Але ще, безумовно, є також наслідок **пасивного ставлення самих сільрад до фінансової роботи, до опанування своїх прав, наслідок відсутности масової роботи.**

Там, де фінансовій роботі віддають потрібну увагу, де фінансові секції сільрад систематично працюють над виконанням фінпляну, де їм забезпечено належне керівництво та інструктаж, там маємо добрі показники. Практичний досвід таких передових районів, як Синельниківський, Люксембурґський та ін., які з кварталу на квартал перевищують фінпляни, яскраво доводить, що маси колгоспників і передових одноосібників добре розуміються на політичних завданнях фінпляну. В цих передових районах уже є міцний фінансовий актив, який допомагає фінансовому апаратові боротися за фінплян. **Досвід передових районів треба поширити на інші райони, щоб на засадах масовости і соціялістичних метод праці успішно виконати фінплян 1932 р.** Фінплян України на 1932 р. складено в сумі 3,8 млрд. крб., що дає зростання на 37% проти минулого року. З цієї суми понад 3 млрд. крб. є нагромадження усуспільненого господарства. Видатки на фінансування народнього господарства й соціяльно-культурні заходи становлять 90% усієї суми державного бюджету.

Так само і в місцевому бюджеті України, що його затверджено в сумі **870 млн.** крб., понад **245 млн.** крб. мають витратити на фінансування народнього господарства і майже **477 млн.** крб.—на соціяльно-культурні заходи. Головні прибуткові джерела місцевого бюджету—це прибутки від комунального господарства, від єдиного с.-г. податку, самооподаткування, відрахування від реалізації державних позик, від податку з обігу, місцеві податки тощо. Уряд ухвалив **закріпити цілком за економічно відсталими районами та всіма національними районами України і за АМСРР усі прибутки місцевого бюджету, не провадячи з них ніяких вилучень.**

Щоб виконати фінплян 1932 р., треба рішуче здійснювати шість історичних вказівок т. Сталіна, зміцнити фінансове господарство промислових підприємств, радгоспів та колгоспів, провадити суворий режим ощадности, по-більшовицькому запровадити госпрозрахунок. Наркомфін УСРР т. Коваль, доповідаючи на III сесії ВУЦВК про бюджет 1932 р., підкреслив, що «цього року ми повинні **домогтися дальших перемог у мобілізації вільних коштів людности на фінансування народнього господарства.**

Треба забезпечити цілковите виконання прибуткових статтей фінпляну та бюджету вишукати нові прибуткові джерела, треба мобілізувати робітничо-колгоспні й бідняцько-середняцькі маси на боротьбу за кожен карбованець, за кожну радянську копійку».

Величезні завдання четвертого вивершувального року п'ятирічки покладають велику відповідальність на сільради і насамперед на їхні фінансові секції. Від того, **як налагодить свою роботу фінансова секція сільради, як вона спроможеться згуртувати навколо себе маси, залежить успішне виконання фінансових завдань на селі.**

Фінансова секція, як масовий орган сільради, повинна залучити, крім своїх членів, найширші маси робітників, колгоспників, наймитів, бідняків і середняків-одноосібників, а також сільську інтеліґенцію до безпосередньої участи в своїй практичній роботі. Через цей свій актив вона здійснюватиме фінансові заходи на селі. Через нього вона організує і контроль та перевіряє виконання постанов вищих органів і самої сільради.

ДОВЕСТИ ФІНПЛЯНИ ДО ШИРОКИХ МАС.

Насамперед фінансова секція має розгорнути аґітаційно-пояснювальну роботу коло фінансового фінпляну, **організувати громадськість села на обговорення сільського бюджету, на вчасне виконання фінансових завдань і на боротьбу проти ворожих спроб рештків куркульських елементів підірвати фінансові заходи.**

Щоб забезпечити цілковите виконання прибуткової частини бюджету, фінсекція повинна якнайповніше урахувати всі прибуткові джерела на селі, податкові й неподаткові, вишукати нові прибуткові джерела, щоб мобілізувати всі внутрішні ресурси села на соціялістичне будівництво.

До податкової роботи фінансової секції належить облік об'єктів оподаткування, збирання податків, надання розстрочень і пільг з податків та сплат колгоспникам й одноосібній бідноті. Чимала недоплата з обов'язкових платежів припадає на куркульські господарства. Це свідчить, що правого опортунізму на практиці скрізь ще не вижито. З цією опортуністичною практикою секція в допомогою свого активу повинна якнайрішучіше боротися.

Чималу вагу в мобілізації коштів має прискорення товарообігу й чітка робота кооперації. **Фінансова секція повинна налагодити контроль над роботою кооперації, над виконанням нею своїх фінансових завдань, допомагати кооперації виконати пляни паєнагромадження, залучення вкладів і авансів.**

Оздоровлення та зміцнення фінансового господарства колгоспів—бойове завдання фінансової секції. Складання виробничо-фінансових планів колгоспів має бути важливою господарсько-політичною кампанією, до якої треба залучити широкі маси. **Секція повинна допомагати колгоспам організувати своє фінансове господарство й налагодити рахівництво та звітність, доглядати за правильним і найдоцільнішим використанням одержуваних колгоспами кредитів, мобілізувати колгоспний актив на посилення нагромаджень у колгоспі, стати організатором соціялістичного змагання між колгоспами на стопроцентне і передстрокове виконання фінпляну.**

Надзвичайно відповідальне завдання фінансових секцій сільрад—вчасне виконання збору на потреби соціяльно-культурного й житлового будування, що його вперше запроваджено 1931 р. з ініціятиви передових підприємств та колгоспів. Збір цей побудовано на суворо класовій основі. Маломіцним колгоспам й одноосібним господарствам надано ряд пільг. 1932 р. **цей збір на селі треба сплатити що-**

найпізніше першого квітня. Куркуль, безперечно, намагатиметься зірвати надходження збору й буде ховатися від платежів. Широка масово-пояснювальна робота, мобілізація бідняцько-середняцьких мас, повинні забезпечити надходження збору цілком в строк. **Фінансова секція, зібравши кошти, повинна широко обговорити їхне призначення і відповідати за правильне їхне використання.**

Залучення коштів людности до фінансування соціялістичного будівництва базується на дедалі більших прибутках трудящих мас. Прибутки сільської людности, приміром, протягом минулих двох років зросли майже вдвічі і становитимуть 1932 р. понад 22 млрд. крб. Це відкриває широкі перспективи в розвиткові ощадної справи та держкредиту. Фінансові секції через сільські комісії сприяння повинні розгорнути широку поясняльну роботу про значення ощадсправи і держкредиту, **мобілізувати маси на цілковите виконання плянів реалізації позики, боротися за залучення заощаджень до ощадкас.**

РОБОТУ ФІНСЕКЦІЙ НА ЗАСАДИ УДАРНОСТІ.

Це лише головні завдання фінансових секцій сільрад. У своїй практичній роботі вони повинні охопити всі ділянки фінансової роботи на селі, мобілізуючи кошти і доглядаючи над фінансовою діяльністю всіх сільських організацій. **Усю свою роботу фінансові секції сільрад повинні побудувати на засадах широкої масовости, спираючись на свій фінансовий актив, застосовуючи соціялістичні методи праці, розгортаючи змагання та ударництво, рішуче борючись з куркульським опором і ворожою аґітацією, нещадно викриваючи опортуністів усіх ґатунків.**

У напруженій боротьбі на два фронти, і особливо з правою небезпекою, як головною на даному етапі, партія, робітнича кляса та колгоспне селянство досягли великих успіхів у соціялістичному будівництві. Третього вирішального року вивершено побудову фундаменту соціялістичної економіки і країна Рад увійшла в період соціялізму. Четвертого вивершувального року, боротьба за цілковите виконання пляну і надто його якісних показників—бойове завдання кожного робітника, кожного колгоспника і всіх трудящих. У цій боротьбі виконання фінпляну відіграє вирішальну роль.

В. Вольський.

ДНІПРОКОМБІНАТ БУДУЄ ЦІЛА КРАЇНА

ПЕРШИЙ СТРУМ З ДНІПРЕЛЬСТАНУ.

1 травня 1932 року, року вивершення соціялістичної п'ятирічки, стане до ладу перша черга будованого соціялістичного велетня на Дніпрі—Дніпрокомбінату. **Турбіни гідроелектричної станції дадуть свій струм** заводам алюмінійного комбінату, цехам якісних сталей і феростопів.

Дніпровський комбінат надсильний тільки країні будованого соціялізму, країні вільній від приватної власности й експлуатації. **Цей велетень, що його вивершується поточного року, належить до найбільших будівництв у цілому світі. Дніпрельстан** (Дніпровська Державна Електрична Станція) є найбільша гідроелектрична станція в цілій Европі й матиме потужність на **550.000** клв., що дорівнює понад **800.000** кінських сил. Вона майже вдесятеро більша за Волховську (біля Ленінґраду), вдвоє більша за Зуївську (Донбас), що матиме повної потужности 250.000 клв. і більше ніж утроє за Штерівську (Донбас).

Дніпровська електрична станція на своїх турбінах буде перетворювати на електричний струм могутні течії Дніпра. Вона цим заощаджуватиме нашій країні **2.000.000** тонн вугілля, або **1.200** тис. тонн нафти щороку. Струм Дніпрельстану буде найдешевший. Тоді, як на кращих наших теплових (які працюють на вугіллі, або торфу) станціях собівартість струму становить біля **3** коп. за кіловатгодину, а всередньому **5—6** коп., кіловатгодина Дніпрельстанівського струму коштуватиме тільки ½ копійки. **Сила станції дорівнюватиме силі 20 мільйонної робітничої армії.**

ДНІПРЕЛЬСТАН—РУШІЙ СОЦІЯЛІСТИЧНОГО ГОСПОДАРСТВА.

Збудувавши Дніпрельстан, наша радянська країна одержить найпотужнішу базу дешевої енергії, яка дасть змогу привести до руху нові велетні—заводи Дніпрокомбінату, дати струм заводам Дніпропетровського, рудням Криворіжжя тощо. Там таки не далеко від станції споруджується нині величезний металюрґійний завод. Доменний цех цього заводу даватиме щороку **1.400.000 тонн** чавуну, сотні

Тов. Лучицька, бриґадир ударної бриґади Дніпрокомбінату

тисяч тонн високоякісних сталей, які підуть на виробництво тракторів, автомобілів й інших складних машин.

Виключної ваги будова є споруджений **алюмінійний комбінат.**

Цей комбінат даватиме щороку понад **27.000** тонн алюмінію, або три чверті загальної продукції

алюмінію СРСР. Це звільнить нашу країну від потреби довозити алюміній з-за кордону, створить могутню базу для розвитку авіації й інших галузей народнього господарства, що потребують легкого металю-алюмінія.

Поряд цих заводів, зростуть **коксо-хемічний комбінат, завод феростопів, шамотний, цементний,** який даватиме 3 млн. бочок цементу, **цегельні на 30 млн.** штук цеглин щороку і ряд інших допоміжних заводів, цехів.

Але цим не вичерпується величезна народньо-господарська вага будованого на Дніпрі велетня соціялістичної індустрії. Гребля Дніпрельстану на **767** метрів завдовжки піднесе на багато метрів рівень води на Дніпрі, на 4 метри перевищить пороги і цим самим **зробить цілий Дніпро судоплавним.** Цей дешевий водний шлях наскрізний по Дніпру, дасть змогу набагато розвантажити залізничий транспорт, зв'язати промислові райони У країни з Степом, відкрити шлях численним вантажам до портів Чорного моря.

ДНІПРОВСЬКИЙ СТРУМ НА КОЛГОСПНІ ЛАНИ.

Дніпрельстан відіграватиме велику ролю **в розвиткові сільського господарства.** Піднесення рівня Дніпра дасть змогу зробити біля **750** тис. га землі, саме в тих районах, де посуха є частий гість. **Зрошування в таких розмірах, відкриває величезні можливості піднести врожайність, запровадити нові с.-г. культури—бавовну, кенаф, розвинути виноградництво тощо.** Крім того, електричний струм Дніпрельстану, є база дешевої енергії для сільсько-господарського виробництва. Це уможливить в широких розмірах розвинути електрооранку запровадити в ряді районів навкруги Дніпрельстану електричні двигуни, мотори для найрізноманітніших процесів праці в сільському господарстві.

Україна після вступу Дніпрельстану, після початку роботи на нових велетнях-заводах Дніпрокомбінату піднесеться ще на вищий щабель як промислова частина великого СРСР.

Нині на Дніпрокомбінаті вивершують бетонування величезної греблі. Широким фронтом розгорнуто будівництво заводів Дніпрокомбінату і соціялістичного міста на **120 тис.** чол. До 1 травня лишилося тільки три місяці. Тим-то **ціла пролетарська громадськість нашої країни, з величезною увагою стежить за кожним днем перебігу будівництва.** За проводом більшовицької організації Дніпрельстану і Дніпрокомбінату, 50 тисячний колектив його будівників, розгортає темпи, що їх не бачив світ. **Ще 1930 року, на засадах соціялістичного змагання й ударництва, перевищено світові рекорди бетонування.** За один сезон вмуровано **500** тис. кбм. бетону. За рекордно-короткий строк розібрано старий міст біля Кічкасу і збудовано нових два залізничих мости через старий і новий Дніпро. Все героїчне минуле будівництва Дніпрельстану, більшовицькі темпи, що їх розвивають будівники **сьогодні** на вирішальних дільницях, дають певність, що **перша черга Дніпрельстану і Дніпрокомбінату стануть до ладу у строки визначені від партії й уряду.**

ДНІПРОКОМБІНАТ БУДУЄ ЦІЛА КРАЇНА.

Але доля Дніпрокомбінату вирішується не тільки на Дніпрових берегах. його будують на численних заводах України, цілого радянського Союзу. Тим-то **вчасне виконання кожного замовлення Дніпрельстану й Дніпрокомбінату, виготовлення на строк конструкцій і устаткування, є справа чести робітничих колективів цих заводів.** Жодної затримки тут не може бути. Адже строки занадто малі.

Ми нагромадили величезний досвід вивершення ударних будівництв. Приклад цього—харківський тракторний ім. Орджонікідзе збудований за 15 місяців. Приклад цього—московський автомобільний завод ім. Сталіна, саратовський комбайновий завод, нїжньо-новгородський автомобільний. Приклад цього—заводи Маґнетогорського і Кузбасу на сході СРСР. Ми перемогли на цих будівництвах тому, що будувала їх ціла пролетарська країна, тому, що **до цих будов була зосереджена увага і піклування робітничих і колгоспних мас великого СРСР.** Ми перемогли тому, що на майданах будівництва за проводом партії були взяті темпи, яких досі не бачив світ. Вчорашні колгоспники, що будували ці велетні соціялістичної індустрії, **показали чудові зразки свідомого соціялістичного ставлення до праці.**

На цих таки засадах, на засадах розгортуваного соціялістичного змагання й ударництва, за допомогою цілої пролетарської громадськости, в боротьбі проти правих і «лівих» опортуністів—ми вивершимо на строк Дніпрельстан і Дніпрокомбінат.

Л. Ільїн.

ЗА ТРИ МІСЯЦІ, 1-ГО ТРАВНЯ 1932 Р., ДНІПРОКОМБІНАТ ПОЧНЕ ПРАЦЮВАТИ

Перспективний вид майбутньої Дніпровської електровні

ОДНОРАЗОВИЙ ЗБІР ПРОВЕСТИ ПО-БОЙОВОМУ

З більшовицькою настирливістю пролетарі й колгоспники, під правильним керівництвом комуністичної партії, домагаються дедалі більших успіхів на всіх ділянках нашого народнього господарства.

Величезний розвиток всього народнього господарства і зокрема сільського господарства, значний розвиток колективізації і ліквідації на її основі куркульні, як кляси—**все це створює передумови до дальшого швидкого піднесення соціяльно-культурного і господарського будівництва села.**

У фінансовому пляні України, нещодавно схваленому сесією ВУЦВК, цілком відбито настановлення партії та уряду щодо виконання плянів четвертого останнього року п'ятирічки. Більш ніж 90% видаткової частини фінпляну мають втратити на фінансування народнього господарства і соціяльно-культурного будівництва. **На Україні мають витратити 1.900 тисяч крб. на соціяльно-культурні заходи.** В цьому році збільшується витрати на цю справу порівнюючи з минулим роком на півміліярда крб., **що становить 30%.**

Величезні кошти на соціяльно-культурні заходи відпускає пролетарська держава. **Але і цих коштів не досить, коли врахувати величезні культурні потреби села, які щоразу зростають.**

За прикладом минулого року, уряд і в 1932 році ухвалив провести одноразовий збір на культурне і господарське будівництво села. **Бойовою реалізацією цього закону ми притягнемо трудові заощадження самої людности до зміцнення фінансової бази культурного та господарського будівництва села.**

Сільський одноразовий збір провадитимуть у всіх селах, дачних заселеннях та фабрично-заводських селищах. У містах та містечках, цей сільський збір сплачуватиме лише та людність, що оподатковувалася сільгосп. податком. **Одноразовий збір повинні сплатити колгоспники, одноосібники та інші громадяни, що живуть у сільських місцевостях і дачних селищах, що мають самостійні джерела прибутку, хоча вони і не займаються сільським господарством.**

Але, до цього треба додати, що робітники, службовці та кооперовані кустарі і ремісники, що живуть у містах і селищах міського типу, не сплачують одноразовий збір на культурно-господарське будівництво села.

Одноразовий збір побудовано на суворій клясовій основі. Закон передбачає невеликий розмір сплати колгоспниками (5 крб. з двору), що не мають усуспільнених прибутків. Встановлено тверді ставки для звільнених від с.-г. податку колгоспників та одноосібників розміром 8—16 крб. За цим законом передбачено сплату твердих ставок від 12 до 20 крб. і тими колгоспниками, що сплачували с.-г. податок.

Трохи більшу суму, відповідно до сільсько-господатку повинні сплатити одноосібні господарства. Значно більші суми одноразового збору повинні сплатити куркулі і нетрудове населення. **Сільради повинні добре пам'ятати, що куркульські господарства повинні сплатити збір у розмірі нарахованого на них с.-г. податку 1931 року.** Але цей одноразовий збір не повинен бути меншим, як 150 крб.

Сільради повинні мобілізувати маси, щоб рішуче натиснути на куркульню та на нетрудове населення, примусити їх негайно ж сплатити одноразовий збір. Сільради повинні зі всією рішучістю поставитися до стягання одноразового збору від куркулів та нетрудового населення.

До проведення кампанії одноразового збору, сільради повинні притягти широкі маси колгоспників і бідняків та середняків одноосібників. Треба широко розгорнути політичну масову роботу навколо проведення цієї кампанії. Сільради повинні організувати масову роботу так, щоб кожен колгоспник, кожен бідняк, кожен середняк—одноосібник зрозумів зміст, мету і завдання одноразового збору.

Сільради повинні зрозуміти, що активна участь трудящих у проведенні одноразового збору забезпечить успіх кампаній.

Сільради, за активною участю сільського активу, повинні скласти списки господарств та осіб, що їх треба звільнити від сплати одноразового збору. Одночасно треба скласти списки платників збору і негайно ж вручити платникам повідомлення про розмір та час сплати одноразового збору.

Всю цю роботу треба розгорнути з такими темпами, щоб не пізніше першого квітня цього року цілком закінчити одноразовий збір.

Сільради повинні добре усвідомити, що одноразовий збір є величезний політично-господарський захід до дальшої соціялістичної перебудови села. Треба скерувати максимум уваги та зусиль, щоб по-більшовицькому провести одноразовий збір, притягти до цієї справи широкі маси колгоспників та одноосібників, даючи нещадної відсічі куркульні та її аґентурі.

Л. Г.

Завести на 1932 рік у сільських місцевостях і дачних селищах одноразовий збір на потреби культурного і господарського будівництва.

Збір накладають на: а) колгоспників; б) одноосібні господарства; в) інших громадян, що постійно живуть у сільських місцевостях і дачних селищах, що мають самостійні джерела прибутків, хоч вони і не мають сільського господарства.

На колгоспи одноразовий збір не накладають.

Робітники і службовці, кооперовані кустарі і ремісники, що живуть у містах і селищах міського типу, але працюють у сільських місцевостях і дачних селищах, платять збір тільки від заробітку од роботи та служби.

(З постанови ЦВК та РНК СРСР)

РАДБУДІВНИЦТВО

СІЛЬРАДИ Й ОРГАНІЗАЦІЙНО-ГОСПОДАРСЬКЕ ЗМІЦНЕННЯ КОЛГОСПІВ

КОЛГОСПНИК—ДІЙСНА ПІДПОРА НА СЕЛІ.

Під керівництвом комуністичної партії і її ленінського ЦК, країна рад одержала перемогу всесвітньо-історичного значення ,саме в тім, що бідняцько-середняцькі маси села твердо повернули на шлях колгоспів. Цей поворот стався в наслідок індустріялізації країни, неухильного здійснення ленінського кооперативного пляну, не зважаючи на опір контрреволюційного троцкізму, правого опортунізму—і «лівих» ухильників. Ще червневий пленум ЦК ВКП(б) відзначив, що: «**колгоспне селянство вже перетворилося на центральну фігуру хліборобства,** колгоспи стали основним продуцентом не лише зерна, а й найважливішої сільсько-господарської сировини. Роля бідняка і середняка—одноосібника у сільськогосподарському виробництві стала другорядною». **Колгоспник став головною і сталою підпорою радянської влади на селі.** Ця перемога партії ще раз довела про цілковите банкрутство всіх воротів генеральної лінії партії.

Якщо по цілому СРСР процент колективізації досягає 60, то на Україні на 1-е грудня 1931 року колективізовано 72% бідняцько-середняцьких господарств, а **в основних зернових і бурякових районах (степ, Лісостеп, АМСРР) вивершена суцільна колективізація й на цій базі успішно ліквідується куркульня як кляса.**

Маючи підтримку від пролетарської держави, дуже зміцніла технічна база колгоспів, зокрема дуже поширено мережу основних підойм соціялістичної перебудови села—МТС. Завдяки широкому розгортанню колгоспного й радгоспного виробництва, **наша країна стала країною найбільшого сільського господарства в світі.** Одна з наших основних задач є в тім, щоб повнотою використати і реалізувати можливості великого сільського соціялістичного виробництва і цим на ділі показати безперечні переваги колгоспного виробництва.

Цього року ми повинні вивершити в основному суцільну колективізацію цілого радянського союзу і ліквідувати на цій базі куркульню як клясу. Це можливо розв'язати лише шляхом— **організаційно-господарського зміцнення колгоспів на даній, артільній стадії їх розвитку.**

Організаційно-господарське зміцнення колгоспів стає рішальною ланкою, вхопившись за яку, ми успішно витягуємо весь ланцюг колгоспного будівництва. ЦК ВКП(б) в своїх постановах від 2-го серпня 1931 року та 4 лютого 1932 р. запропонував **зосередити увагу робітників на закріпленні досягнутих успіхів в галузі колективізації і розвити посиленну роботу над організаційно-господарським зміцненням колгоспів,** попередивши, що в ніякому разі недопускати, щоб боротьба за втягнення селян до колгоспів перетворювалося на пездорову гонитву за роздутими проц. колективізації.

3-я Сесія ВУЦВК'у, стверджуючи контрольні числа народнього господарства на 1932 рік—рік вирішення першої соціялістичної п'ятирічки, особливо підкреслила, що **«в галузі сільського господарства найважливішим завданням 1932 року є організаційно-господарське зміцнення колгоспів, організація на цій основі колгоспних мас на боротьбу проти дрібно власницьких настроїв в колгоспах та очищення їх від куркульських елементів, що пролізли туди, і зокрема за соціялістичну організацію праці, проти зрівнялівки, за запровадження відрядної системи соціялістичного обліку».**

Отже центральна й головна задача сільрад в справі керівництва колгоспною будовою, є в тім, щоб **повсякденно, систематично, цілковито знаючи справу, конкретно помагати колгоспам в їх організаційно-господарському зміцненні.** Та сільрада, що залишить поза увагою цю задачу, не тільки не виконає основної задачи партії і уряду в справі колгоспного будівництва, а й **об'єктивно допоможе куркульні провадити свою роботу, розкладати колгоспи зсередини.**

ЦЕНТР УВАГИ БОРОТЬБІ ЗА ВРОЖАй.

Організаційно-господарсько зміцнювати колгоспи —це значить, що сільради насамперед повинні провадити непримиренну боротьбу з кепською якістю роботи, домагатись найвищих якісних показників з усіх галузей колгоспного виробництва. Провадити боротьбу за якість колгоспного виробництва—це означає провадити боротьбу за підвищення продуктивности праці в колгоспах, за більшу продукційність, за високу товаровість, за високий врожай, на основі запровадження всіх досягнень аґрономічної науки. Сільради повинні зрозуміти, що продовжуючи і надалі поширювати засівні площі—**головне тепер в якісних показниках сільсько-господарського виробництва,** бо «центр ваги нашої роботи не в поширенні засівної площі, а в боротьбі за врожай, у збільшенні врожайности і в організації збирання». (Молотов).

Ключ до розв'язання цих задач в організаційно-господарському зміцненні колгоспів і насамперед в організації і підвищенні продуктивности праці в колгоспах. «Продуктивність праці—це зрештою найголовніше для перемоги нового громадського ладу» (Ленін).

Колгоспну працю треба організувати на началах спанування аґро-техніки, запроваджуючи аґрономічні знання в сільсько-господарському виробництві **на засадах комуністичних метод праці, рішучої ліквідації знеосібки і дрібно-буржуазної зрівнялівки.** Сільради повинні допомогти колгоспам провадити боротьбу з перекрученням в організації праці в бригадах (не допускати організації бригад—дворки, бо опріч інших недоліків, вони штучно затримують зайву робочу силу, потрібну

для нашої промисловости; не припускати організації бригад за соціяльним складом, тільки бідняцькі, або середняцькі), не припускати тенденції до зрівняльного розподілу праці між всіми колгоспниками, бо це призводить до плинности, зрівнялівки і затримки зайвої робсили.

Сільради повинні виходити з того, що найголовнішим в ланцюзі заходів до організаційно-господарського зміцнення колгоспів є колгоспна бригада. **Їх треба організувати з постійного складу колгоспників, щоб, як правило, такі бригади робили всі основні сільсько-господарські роботи протягом цілого року на певних дільницях.** Крім того, оцінка трудодня безпосередньо залежатиме від успішности і якости роботи бригади. Це не виключає можливости, виходячи з місцевих умов закріплення за бригадами дільниць тільки на певні періоди сільськогосподарських робіт (оранка, збирання). **Така організація бригад завдасть удару знеосібці і не абияк підвищить якість роботи в боротьбі за врожай.** В зв'язку з тим, особливу увагу треба звернути на добір бригадирів, які б забезпечили тверде й вміле керівництво бригадами.

Особливу увагу сільради повинні зосередити на впровадженні відрядности в колгоспах, пам'ятаючи, що, не зліквідувавши зрівнялівки в розподілі прибутків, не можна добитись справжньої відрядности.

Запроваджуючи відрядність, треба твердо виходити з передстороги ЦК ВКП(б) про недопустимість надмірного ускладнення або перекручування форм відрядности (запровадження прогресивної відрядности, запровадження індивідуальної відрядности там, де це не спричиняється умовами виробництва, вкорінення в колгоспах таких способів госпрозрахунку, як і в промисловості, запровадження грошової оплати).

Розподіляти прибутки за кількістю і якістю праці. Запроваджуючи відрядність, треба виходити з **норм виробітку, перевірених на досвіді широких самовідданно працюючих колгоспних мас.**

Сільради й колгоспи повинні рішуче зламати куркульський опір в справі організації праці і не випускати з поля зору, що куркуль, особливо наполягає дезорганізувати працю в колгоспах і цим самим звести на нівець переваги колгоспу.

Підвищенню продуктивности праці і правильному догляду за колгоспним реманентом сприяє ліквідація знеосібки.

Машина та реманент мусять мати постійного дбайливого і відповідального хозяїна. Сільради повинні допомогти колгоспам викорінити знеосібку, **рішучо даючи відкоша спробам правих опортуністів ніби в інтересах «ліквідації знеосібки» йти на шлях повернення засобів виробництва колишнім господарям, або на шлях дроблення колгоспів.**

В справі підвищення врожайности сільради повинні забезпечити таку продуктивну діяльність колгоспів, яка б призвела до підвищення врожайности в нормах, встановлених від Сесії ВУЦВК'у: пересічна врожайність зернових культур—**11 центн.** з га, цукрового буряку—**150 центн.**, врожайність городніх культур—**144 центн.** з га, а вихід товарової продукції городництва в колгоспах має бути не менш **73 проц.** гуртового збору. Виконання від колгоспів товароцих показників врожайности, доброї якости товарової продукції—стане за перевірку на ділі, як той, або той колгосп міцнішає з організаційно-господарського погляду і наскільки над цією справою працює сільрада.

БОРОТИСЯ ЗА СОЦІЯЛІСТИЧНЕ ТВАРИННИЦТВО.

Один з вирішальних елементів організаційно-господарського зміцнення колгоспів—це розвиток колгоспного тваринництва, зокрема тваринницьких, колгоспних, товарових фарм. Третя сесія ВУЦВК'у поставила задачу 1932 року довести поголів'я в промислово-тваринницьких колгоспах: корів до **325 тисяч,** свиноматок **400 тисяч,** овець **800 тисяч,** телят,—**1.200 тисяч.** Сільради повинні питання організації колгоспного тваринництва поставити в центрі уваги, рішучо борючись з хижацьким знищенням худоби: виявляючи племенну худобу й передаючи її відповідним фармам, вишукуючи місцеві будівельні матеріяли, для цілковитого закінчення будівництва скотарників, організовуючи кормову базу. **Зменшення собівартости продукції, підвищення удойности, краща відгодівля худоби і її приріст—ось над чим конкретно повинні працювати сільради в справі допомоги колгоспам.**

Особливу увагу треба зосередити на збережінні й вирощуванні колгоспного коня, рішучо борючись з куркульськими тенденціями розбазарювати кінське тягло.

Добрий колгоспний кінь—найпотрібніша й одна з найважливіших передумов для організаційно-господарського зміцнення колгоспів.

Знищуючи кінський склад, куркуль намагається завдати удару виробничому зміцненню колгоспу і дезорганізувати колгоспне виробництво. Тут сільради повинні рішучо запровадити на ділі постанови Раднаркому СРСР в питанні про хижацьке ставлення до коня, викриваючи й виявляючи куркульські маневри.

На базі господарського зміцнення колгоспів, сільради повинні по соціялістичному перевиховувати колгоспну масу, перемагаючи власницькі дрібнобуржуазні інстинкти, що залишились у чималій частині колгоспників. **Провадячи боротьбу з право-опортуністичною недооцінкою соціялістичного характеру колгоспів сільради повинні водночас боротись проти «ліво»-опортуністичної ідеалізації колгоспів на даному етапі.** «Помилково було б думати, що члени колгоспів перетворились вже на соціялістів. Ні, доведеться ще багато працювати над тим; щоб перетворити селянина-колгоспника, виправити його індивідуалістичну психологію і зробити з нього справжнього працівника соціялістичного суспільства.» (Сталін).

Потреба глибокої і систематичної роботи в тім напрямі, щоб «виправити індивідуалістичну психологію» колгоспників, що особливо різко виявлена в процесі виконання багатьма колгоспами своїх хлібних зобов'язань, коли окремі колгоспи і чимала частина колгоспників свої рвацькі власницькі інтереси противопоставляли інтересам пролетарської держави, яка зробила і робить чимраз дедалі більші капіталовкладення в колгоспне виробництво, озброюючи його новітнішою передовою технікою. **Тому то, соціялістичне виховання колгоспу треба насамперед спрямувати на забезпечення першочергового і цілковитого виконання від колгоспів своїх зобов'язань перед державою.**

Невиконання зобов'язань перед державою від того, або того колгоспу, є показником, що **ні правління колгоспу, ні сільрада не займаються питанням його організаційно-господарського зміцнення,** чим виконується соціяльне замовлення куркульні.

Одним з вирішальних елементів господарського зміцнення колгоспів, це є їх підготова до 3-ої більшовицької весни. Забезпечити переможне вивершення весняної сільсько-господарської кампанії, добитись цілковитого виконання кількісних і якісних показників пляну—значить закласти тверді підвалини під подальше організаційно-господарське зміцнення колгоспів .

ВСІЛЯКО ДБАТИ ЗА ОРГАНІЗАЦІЙНО-ГОСПОДАРСЬКЕ ЗМІЦНЕННЯ КОЛГОСПУ.

Робота над господарським зміцненням колгоспів натепер є основною задачею сільради. Цьому треба підпорядкувати всю роботу секцій, депутатських груп. Ключ до розв'язання найважливішої задачи—практична перебудова роботи сільрад і колгоспів на основі шости історичних вказівок тов. Сталіна, на основі рішучої боротьби з розтрощеним, але ще недобитим куркульством, в боротьбі з правим і «лівим» опортунізмом, примиренством і гнилим лібералізмом. **Сільради, керуючи господарським зміцненням колгоспів, повинні особливо засвоїти і практично здійснити вказівки т. Сталіна з питань перебудови керівництва** про те, щоб «керували не взагалі», не «сповітря», а конкретно, предметно, щоб вони підходили до кожного питання не з погляду загальної балаканини, а суворо по діловому, щоб вони не обмежувались паперовою відпискою, або загальними фразами й гаслами, а доходили до техніки діла, доходили до деталей діла, доходили до дрібниць». (Сталін).

Клясовий ворог і його аґентура свою шкідницьку роботу на ділянці колгоспного виробництва зосереджує насамперед лінією розкладення, зсередини і дискредитації колгоспного виробництва. Робота сільрад над господарським зміцненням колгоспів буде рішучим вдаром по куркулеві і його аґентурі.

Треба підкреслити, що поруч з багатьма сільрадами, що працюють над зміцненням колгоспів і що можуть бути зразком роботи (чимало колгоспів Симферопольського і Лозівського р-в, зокрема Варваровська сільрада Синельниківщини), є **багато сільрад, які ще не усвідомили свого місця і ролі в цій, великої ваги, господарсько-політичній справі.** Ось чому треба найшвидше і рішуче перебудувати сільради, для виконання цієї задачи на основі розвитку соціялістичного змагання, обміну досвідом і організації взаємодопомоги. З цього погляду заслуговує цілковитої підтримки й заохочування пропозиція передового Синельниківського району, що він її зробив редакції—«Известий» ЦВК СРСР про проведення виробничого переклику — змагання рад передових районів Союзу, з питань організаційно-господарського зміцнення колгоспів, перебудови радгоспів, підготови до весняної сівби. **Сільради й РВК повинні використати цей переклик для передачи досвіду передових сільрад і районів відсталим для ще більшого розгортання роботи коло господарського зміцнення колгоспів.**

1932 рік—рік вивершення п'ятирічки має дати чимале поліпшення якости роботи на всіх ділянках соціялістичного сільсько-господарського виробництва, в тому числі організаційно-господарського зміцнення колгоспів, і за цю справу сільради повинні взятися по-більшовицькому, рішучо борючись з опортуністичним самопливом, бо «без поліпшення організації труда, або інакше кажучи, без належного організаційно-господарського зміцнення колгоспів, не можна забезпечити розвитку колгоспів, як соціялістичних форм господарства, і виконання поставлених перед ними задач—вивершити п'ятирічку за чотири роки». (Молотов).

Серебряний.

ЗАВДАННЯ ДЕПУТАТСЬКИХ ГРУП У ПРОВЕДЕННІ ТРЕТЬОЇ БІЛЬШОВИЦЬКОЇ ВЕСНИ

КОЛГОСПНИК—ЦЕНТРАЛЬНА ПОСТАТЬ СЕЛА.

Могутній розвиток індустріялізації країни, піднесення радгоспного будівництва, збудування міцної сітки машино-тракторних станцій, успішне розгорнення суцільної колективізації і ліквідація на її основі куркульства як кляси—забезпечили вивершення фундаменту соціялістичної економіки й утворили умови для дальшого розвитку соціялістичної перебудови села. **Весна цього року має відограти величезну ролю у новому піднесенні й зміцненні соціялістичного сільського господарства.**

Завдання депутатських груп по колгоспах і радгоспах на час третьої більшовицької весни безпосередньо випливають із завдань весняної с.-г. виробничої кампанії 1932 року. Насамперед весняна кампанія має забезпечити організаційно-господарське зміцнення колгоспів і вивершення в основному суцільної колективізації на Україні. Отже, колгоспники—члени сільрад, об'єднані в депутатські групи, мають на всю височінь поставити перед собою питання, як допомогти організаційно-господарському зміцненню колгоспів, вивершенню суцільної колективізації та ліквідації на цій базі куркульства як кляси.

В чому має полягати організаційно-господарське зміцнення колгоспів? **Передусім це значить забезпечити краще господарювання, домогтися високих якісних показників в с.-г. виробництві і в першу чергу високих сталих врожаїв.**

Отже, перша вимога до депутатських груп колгоспів—це бути ініціяторами застосування в с.-г. виробництві 6-ти вказівок тов. Сталіна, особливо щодо знищення зрівнялівки й знеособленої на всіх ділянках роботи й широкого втілення досягнень аґротехніки .

Ліквідація зрівнялівки—це значить організувати працю колгоспників на засадах справжньої відрядности—бригадної, групової та індивідуальної, забезпечити щоденний правильний облік і записування трудоднів у відповідні документи колгоспників, рішуче боротися проти виявів куркульського впливу в справі обліку праці й розподілу наслідків

господарювання, проти безгосподарности, приховування товарних лишків, дрібновласницьких і рвацьких настроїв тощо. **Колгоспник і робітник радгоспу—депутати сільради й депутатські групи в цілому повинні завжди пам'ятати, що вони перші відповідають за виконання колгоспом і радгоспом своїх обов'язків перед пролетарською державою, що всередині колгоспу чи радгоспу вони, як члени ради, мусять пильно дбати за інтереси цілої пролетарської країни.** Отже, перший і основний обов'язок депутатської групи полягає в тому, щоб, розгортаючи підготовну роботу до третьої більшовицької весни, борючись за правильну організацію праці й розподіл її наслідків,—перевірити, чи виконав колгосп (радгосп) усі свої зобов'язання перед державою, насамперед у галузі хлібозаготівель.

Повне виконання хлібозаготовного завдання є основний засновок і передумова чіткого й правильного готування до весняної с.-г. виробничої кампанії.

ЗАВДАННЯ ВЕСНИ НА ЗАСАДИ УДАРНОСТИ.

Депутатські групи члени сільрад у колгоспах повинні з максимальною увагою поставитися до величезних виробничих завдань весняної кампанії цього року. **Ці завдання можна виконати лише за умов якнайширшого охоплення колгоспних мас ударництвом і соцзмаганням між колгоспами та радгоспами, бригадами й групами та окремими колгоспниками.** Перші застрільники масової роботи навколо завдань весняної сівби мають бути колгоспники—члени сільрад. Бригади, що провадитимуть основні с.-г. роботи, треба утворювати заздалегідь, щоб краще добрати їхній склад, щоб члени бригад мали змогу подбати за кожну дрібницю своєї майбутньої роботи. Досвід утворення наскрізних бригад, які з самого початку до кінця відповідають за певну ділянку, дав найкращі наслідки. Отже, депутатські групи мають якнайширше застосовувати методу наскрізних бригад, закріплюючи за цими бригадами певні ділянки від початку польових аж до закінчення збиральних робіт.

Правильний та своєчасний розподіл наслідків господарювання минулого с.-г. року безперечно має величезне значення для успішного виконання завдань весняної сівби. Будь-яке затягування розподілу наслідків господарювання неминуче відіб'ється на настроях колгоспної маси. Тим то треба будь-що забезпечити повне закінчення всіх розрахунків колгоспів з окремими колгоспниками до 15 лютого ц. р. І в цій справі депутатські групи повинні відограти велику ролю. Якщо колгосп відстав у розподілі наслідків господарювання минулого року, **депутатські групи повинні самомобілізуватися на вдарне закінчення цієї важливої роботи.**

З великими і відповідальними завданнями третьої більшовицької весни і цілого 1932 року, останнього року першої п'ятирічки, колгоспи будуть спроможні впоратися лише тоді, якщо вони вчасно складуть виробничо-фінансові пляни, розіб'ють виконання цих планів на певні тверді строки і вчасно виконають завдання з кожної окремої галузі.

Отже, перш за все треба скласти такий виробничо-фінансовий план, передбачивши в ньому баланс робочої і тягової сили, засоби виробництва, календарні строки виконання кожної роботи й якісні вимоти, що їх перед собою ставить колгосп. Нема чого доводити, що колгоспники—депутати сільради й депутатські групи в цілому мають стояти на чолі цієї відповідальної роботи, яка визначає весь напрямок роботи колгоспу на 1932 рік.

Як відомо, уряд цього року ухвалив значно зміцнити й поширити сітку МТС на Україні. Але, зробити з цього висновок, що можна нехтувати конем, як тягловою силою, що можна вимагати від держави обов'язкової організації в кожному селі машинотракторної станції,—це значить піддатися під вплив клясового ворога—куркуля й шкідника, це значить поставити під сумнів, під загрозу виконання виробничого пляну весняної кампанії. Навпаки, кожен депутат сільради—колгоспник повинен сам усвідомити, а також пояснювати всім колгоспникам, біднякам і середнякам-одноосібникам, що **кінь за сучасних умов відограє величезну виробничу ролю,**

Колгосп складає договори з МТС

Ремонтує букер

що коня треба пильно доглядати, уважно зберігати так для потреб сільського господарства, як і для справи оборони країни.

ЗАБЕЗПЕЧИТИ БІЛЬШОВИЦЬКУ ВЕСНУ МІЦНИМ КОНЕМ.

Протягом січня уряд УСРР видав кілька постанов про боротьбу з хижацьким винищуванням коней, про охайне ставлення до коня й особливо до кінського молодняку, про парувальну кампанію 1932 року і, нарешті, про проведення в січні-лютому двомісячника конярства. **Нема більшої помилки, нема більшого лиха для сільського господарства на сучасному його стані—як зневажливе ставлення до коня.** Це повинен пам'ятати кожен колгоспник, бідняк, середняк, і це насамперед має усвідомити колгоспник-член ради, а усвідомивши, зробити відповідні практичні висновки: перевірити, за яких умов перебувають коні у колгоспних стайнях, як їх годують, як використовують у роботі, як доглядають. Усунення бодай найменших хиб у цій справі—є найважливіший обов'язок депутатських груп у колгоспах і кожного депутата.

Весняна с.-г. виробнича кампанія цього року є великий і вирішний іспит для наших колгоспів. Цього іспита колгоспи повинні скласти зразково. Основні ділянки готування до весни—це є тягло, с.-г. реманент, насіння. За тягло ми вже сказали.

Щодо с.-г. реманенту і тракторів, якщо вони є в колгоспі. Тут перша вимога до колгоспу та його депутатської групи—це **вчасно відремонтувати весь реманент, потрібний для весняних робіт і відремонтувати не аби як, а так, щоб він не вийшов з ладу в розпалі кампанії.** Знов таки— щонайменше сподіванок й вимог до центральних організацій, щоб вони дали якнайбільше металю, лісоматеріялів тощо. Кожен депутат сільради—колгоспник мусить разом зі всією депутатською групою подбати, щоб раніше ,ніж вимагати від центральних органів матеріяльної допомоги для ремонтної кампанії, колгоспи **пошукали в себе власних засобів і ресурсів.** І можна певно сказати, що за такого господарського ставлення до справи, чимало колгоспів обійдуться без допомоги зовні і відремонтують свій реманент.

Тут може бути на користь кожен шматок заліза, кожна дошка, кожен цвях. Треба також подбати, щоб матеріяли, одержані від держави, використати якнайдоцільніше та виключно за прямим призначенням, а не на будь-які сторонні роботи.

Питання про насіння має величезне значення в готуванні до весняної кампанії. У деяких колгоспах, де правління піддалися на гачок куркульської агітації, ховаючись за потребу утворювати різні фонди, досі не виконали плян хлібозаготівель. Тут треба зі всією рішучістю сказати, що кожен колгосп безперечно має змогу так виконати свій обов'язок перед пролетарською державою, як і забезпечити свої потреби на насіння. Треба лише рішуче покласти край опортуністичній балаканині про «нереальність» хлібозаготовних завдань, про «неможливість» забезпечити засівні завдання насінням і по-більшовицькому взятися до роботи. **Нещадна боротьба з приховуванням хлібних і насіннєвих лишків і розбазарюванням зерна—ось шлях який допоможе кожному колгоспові, кожній депутатській групі колгоспу успішно виконати плян хлібозаготівель і забезпечити свій засівний плян насінням.**

Цього року комуністична партія і радянська влада вимагають від соціялістичного сектора сільського господарства високих якісних показників роботи. Уряд визначив, що пересічна врожайність одного гектара повинна становити щонайменше 11 центнерів. Треба домогтися повного виконання й надвиконання цього завдання. Всі реальні можливості для цього безперечно є.

Від чого залежить урожайність- **Час уже покінчити з відсталою опортуністичною думкою, що долю врожаю нібито вирішує погода.** Адже в передових капіталістичних країнах, зокрема в Данії, Німеччині і інш., де ґрунт значно гірший, ніж на Україні, і де взагалі умови для сільського господарства несприятливі, врожайність значно вища, ніж у нас. **«Секрет» полягає в кращому оброблюванні ґрунту, в проведенні засіву кращим, протруєним та очищеним насінням схвалених для кожної місцевости сортів, уважному доглядданні засівів, своєчасному полотті тощо.**

Не аби яку ролю відограє також уміле використання добрива. Зовсім не потрібно обов'язково вживати мінеральне штучне добриво. Великих наслідків можна домогтися також вживаючи гній, попіл, різні покидьки та інші місцеві види добрива. Цілком ясно, що депутатські групи мають і тут мобілізувати колгоспні маси на систематичне збер'гання природнього гною і раціональне його використання.

Застосування правильних сівозмін є також один з вирішних чинників збільшення врожайности. Цього року уряд руба ставить питання про запровадження, починаючи з весни 1932 року, правильних сівозмін у колгоспах і селах суцільної колективізації. По всіх інших селах і колгоспах також треба домогтися вирішного зламу в справі запровадження правильної сівозміни. **Не пізніше 1 березня в районах Степу і 15 березня в районах Лісостепу треба визначити для колгоспів і одноосібників поля, на яких мають провести ярий засів та оранку ранніх парів.**

ВЧАСНА СІВБА—ЗАСНОВОК БІЛЬШОВИЦЬКОГО ВРОЖАЮ.

Для врожайности ранніх ярих культур має велике значіння ранне закінчення засіву. Отже, для засіву ранніх яркультур в Степу дається **семиденний термін,** в Лісостепу **10-тиденний** і в Поліссї **12-тиденний,** а для решти культур—в Степу 20-тиденний, Лісостепу 16-тиденний і в Поліссї—20-тиденний. На депутатські групи колгоспів припадає обов'язок простежити, щоб бригади, які провадитимуть сівбу, були своєчасно та правильно складені з розрахунку обов'язково вкластися в призначений термін. Депутатські групи мають також бути ініціяторами зустрічних планів скорочення цих термінів. **Адже торік передові райони обсіялися навіть за 4-5 днів і це позитивно вплинуло на врожайність.**

Як на загальне завдання, що постає перед депутатськими групами колгоспів на весняну кампанію, слід вказати на потребу всі роботи виконати за певним календарним пляном. **Стрункість, дисциплінованість, точність, чіткість, висока якість на всіх ділянках роботи—ось основна вимога пляну третьої більшовицької весни.** Вчасно утворити насіньові і страхові фонди, вчасно закінчити очищення та протруєння насіння, рано засіяти в добре підготовану

землю—така програма практичної роботи для депутатських груп колгоспів цієї весни.

Виконання пляну весняної с.-г. виробничої кампанії залежить від вчасного розгорнення масово-організаційної роботи серед найширших колгоспних і бідняцько-середняцьких мас. Депутат сільради і особливо депутат сільради-колгоспник—це людина, яка користується з довір'я виборців, що має авторитет у масах. Цілком зрозуміло, що депутат і депутатські групи повинні стати за активістів цієї організаційно-масової роботи. **Повсякденне пояснювання колгоспникам, біднякам і середнякам—одноосібникам—завтрашнім колгоспникам величезного значення весняної кампанії цього року; агітація за виконання якісних і кількісних завдань пляну—є обов'язок кожного депутата, кожної колгоспної депутатської групи.**

Весняна засівна кампанія має остаточно закріпити перемогу на фронті розв'язання зернової проблеми і закласти міцні підвалини для розв'язання проблеми тваринництва. Повне виконання планів засіву кормових культур, трав і кормових корінняків є обов'язкова вимога, яку ставиться перед усіма колгоспами, радгоспами і бідняцько-середняцькими одноосібними господарствами.

Нарешті, депутатська група в колгоспі і сільрада в цілому, керуючи проведенням весняної с.-г. виробничої кампанії, повинні забезпечити виробничу взаємодопомогу, зокрема тягом, між радгоспами, колгоспами і бідняцько-середняцькими одноосібними господарствами. Нещадно борючись проти розкладницького куркульського впливу, проти спроб куркулів і їхніх агентів зірвати виконання пляну третьої більшовицької весни, даючи жорстокого одкоша опортуністам різних гатунків, **сільські ради та депутатські групи в колгоспах і радгоспах, за проводом комуністичної організації, повинні забезпечити цілковиту перемогу у виконанні пляну весняної кампанії.**

С. Полевой.

ЗА ПЛЯНОВІСТЬ В РОБОТІ СІЛЬРАД

Самий факт завершення фундаменту соціялістичної економіки в третьому році здійснення в країні рад п'ятирічного пляну розвитку народнього господарства свідчить про те, що соціялістичне плянування є могутній чинник на всіх ланках соціялістичного господарювання.

Цілком природньо, що в плянуванні народньо-господарської й культурно-соціяльної побудов **видатну ролю відограють низові ланки радянської системи—сільради,** що мають, як органи диктатури пролетаріяту:

> «організувати трудящі маси на активну участь у соціялістичному будівництві та державному управлінні і керувати на основі генеральної лінії комуністичної партії всім господарським та культурно-соціяльним життям на території сільської ради» (з Устави про сільради).

Як відомо, завданням сільрад є, беручи найактивнішу участь і всіляко сприяючи дальшому розгорненню більшовицьких темпів індустріялізації країни, здійснюючи соціялістичну перебудову сільського господарства, стоючи на чолі колгоспного руху, будуючи всю роботу на засадах соціялістичного плянування, соціялістичних форм праці,—**«перетворитись на справжніх організаторів і керівників здійснення загально-державних і місцевих планів соціялістичного будівництва та господарсько-політичних кампаній».**

Щоб здійснити оцю свою важливішу функцію сільрада має залучати широкі маси трудящих села, насамперед, колгоспників, до участи в складанні, обговорюванні та перевірці виконання планів соціялістичного будівництва, **організувати маси працюючих на висунення зустрічних планів,** складати на підставі директив вищих органів влади пляни господарського й культурно-соціяльного будівництва на своїй території, затверджувати оперативні пляни підпорядкованих їй установ, підприємств та закладів, організовувати і забезпечувати виконання цих планів та наглядати виконання оперативних планів непідпорядкованих їй установ.

Досить навести оці основні моменти, щоб уявити собі, яке значення має відогравати в практичній діяльності сільської ради, кожної сільської організації, колгоспу, радгоспу, підприємства господарський план або взагалі планова робота, що має сприяти виявленню геть всіх місцевих можливостей і ресурсів та ініціятиви трудящої людности.

Деякі досягнення можна відзначити в цій галузі роботи сільрад. **Чітко налагоджена планова робота зразкових сільрад передових переможців, що виконали основні завдання хлібозаготівель (понад 200 районів)—красномовно стверджують той факт, що ціла низка сільрад зуміли добре засвоїти свої функції (обов'язки)** і за календарними, вірно складеними планами домогтися чималих успіхів на господарському фронті, змобілізувати трудящі маси навколо не лише виконання, а й перевиконання господарсько-політичних завдань.

Проте ми ще не можемо сказати, що всі сільради працюють, як правило, планово, що сільради на даному етапі вже досить хорошо засвоїли свої поширені права, перетворилися вже на дійсних господарів на своїй території. Ми маємо на сьогодні у плановій роботі багатьох сільрад такий стан, за якого—плани частенько являють собою—шматки паперу, що складені лише для форми (до таких планів ніхто і не заглядає); пляни, що складаються по-бюрократичному (технічними робітниками сільради) без обговорення на пленумі за участю мас, пляни, що не визначають ні термінів, ні виконавців і є просто переліком питань, пляни, що не охоплюють далеко всіх питань, що на них сільрада має звернути увагу.

Щоб сільська рада хоч би примітивно планово працювала, треба дотримувати елементарніших умов:

Поперше—**добре засвоїти свої права** (уставу про сільради), функції; забезпечити обізнання з уставою всіх членів сільради; **спопуляризувати уставу серед найширших колгоспницьких та бідняцько-середняцьких одноосібницьких мас,** організацій села і т. інш.

Подруге—домогтися всякою ціною, щоб кожна сільська організація, підприємство, колгоспи, радгоспи і т. інш. **обов'язково мали свої пляни, побудовані відповідно до вимог соціялістичного будівництва,** до вимог районів і республіканських планів, розглянути ці пляни, внести поправки, зауваження, домогтися повної чіткости, оперативности (визначення термінів і виконавців для кожного окремого завдання).

Потретє—до участи в складанні, обговоренні та перевірці виконання планів соціялістичного будівництва обов'язково залучати широкі маси трудящих села та організувати ці маси на висунення зустрічних планів.

Почетверте—забезпечити нагляд, контролю, перевірку виконання оперативних планів непідпорядкованих сільраді установ, підприємств та організацій

Поп'яте—добре засвоїти всі директиви (уряду, РВК, м-р) і інструкції, що їх дано сільраді.

Оце головні умови, здійснивши які, **сільрада може забезпечити планове керівництво й на базі цього скласти свій оперативний план роботи,** систематичної перевірки ита контролю за здійсненням загального плану народньо-господарського та культурно-соціяльного розвитку села що уявляє собою комплекс планів (планових заходів) колгоспів, МТС, громадських організацій і т. інш.

В своїому оперативному пляні сільрада має передбачити питання, виконання яких має бути перевірене, вивчене тощо; в пляні визначити точно, коли треба виконати й хто саме має виконати те, чи те планове завдання.

Одною з великих хиб у планах робіт сільрад є те, що там не визначено місце секцій та депутатських груп, які мають допомагати сільраді виконувати завдання у відповідних галузях роботи. **А це, безперечно, не сприяє піднесенню ролі секцій та депгруп в колгоспах, як масових організацій, які мають бути дійовими допоміжниками в роботі сільрад.**

Найкращою методою є, на нашу думку, складання 3-х місячних календарних планів. Це в однаковій мірі стосується як сільських організацій, як і сільрад. Краще відбити в таких планах всі обставини, ураховувати всі можливості на даному відрізі часу, наяні сили, що на них покладається виконання тої чи тої конкретної роботи. Додержування як наказу виборців та директив партії й уряду, забезпечить сільраді вірну революційну перспективу в роботі.

Отже ж сільська рада, щоб забезпечити більш менш плановий характер своєї діяльности повинна була б у такій послідовності провести роботу: на початку кварталу прийняти активну участь в складанні планів всіх організацій, перевірити їх, затвердити або внести свої зміни, забезпечити масове обговорення цих планів, **на основі цих планів і беручи на увагу директиви уряду, райвиконкому або міськради, на окремі сільсько-господарські та інші політичні кампанії сільрада має скласти свій оперативний календарний план.**

В таких планах слід уникати «загальности». Ось, наприклад, як Н.-Михайлівська сільрада В.-Токмацького району відзначує планові завдання в 1931 році:

> «Вести облік і систематичний контроль над своєчасним виконанням планових робіт та окремих завдань РВК»,

або такий 2 пункт пляну:

> «Вести рахівництво по виконанню сільбюджетів на 1932 рік».

В такому дусі складено майже увесь план. Такий план роботи сільради нікому не потрібний, **це в кращому випадкові перелік функцій сільради з установи, а не план.**

Далі, візьмемо план роботи Добринської сільради. Баштанського району. Ця сільрада вже більш конкретно намітила свою роботу. Передбачено заслухати доповіді про заготівлю посівматеріялу, про мобілізацію коштів, про готування до збиральної кампанії і т. інш., всі питання актуальні, сезонні, конкретні, визначені терміни виконавці. **Але, секції, депутатські групи майже зовсім випали з поля зору сільради.** Між тим, як секція має теж саме відповідати за стан роботи (наприклад, фінсекція за стан мобілізації коштів).

Отже ж оперативно-календарний план сільради повинен максимально забезпечити перевірку фактичного виконання всіма організаціями, установами, секціями, депутатськими групами і окремими особами накреслених планів—тоді сільрада фактично здійснюватиме свою функцію «організатора і керівника здійснення загально-державних планів від усіх організацій села».

Пляновість у роботі сільрад, за умов виконання завдань останнього року п'ятирічки, напередодні другої п'ятирічки, набуває актуального значення, особливо в селах суцільної колективізації.

Лімберг.

Будуючи всю свою роботу на засадах соціялістичного планування та перетворюючись на організатора і керівника здійснення загально-державних планів від усіх організацій села, сільрада залучає широкі маси трудящих села до участи в складанні, обговоренні та перевірці виконання планів соціялістичного будівництва на селі й організує маси працюючих на висунення зустрічних планів...

(З устави про сільради)

НА МІСЦЯХ

ОПОРТУНІСТИЧНА БЛАГОДУШНІСТЬ ДИТЯТКІВСЬКОЇ

Дитятівська сільрада Чорнобильського району колективізована на 80 проц. Організовано 2 колгоспи «Добробут» та «Ударник». **Проте, жодної господарсько - політичної кампанії в селі Дитятках не виконано.** Те, що колгоспи лише на 23,8 проц. виконали річний плян хлібозаготівель, свідчить, що **Дитятківська сільрада скотилась в багно опортунізму.** Вона не спромоглася по-більшовицькому мобілізувати колгоспну масу на боротьбу за хліб. Досягнувши значного процента колективізації, сільрада припинила боротьбу проти клясового ворога, не дивлячись, що до управ у колгоспах пролізли куркулі; сільські організації, замість завдати більшовицької відсічі глитаю та його агентам — опортуністам, замість спрямування всіх сил на соціялістичний, звитяжний наступ цілим фронтом проти решток капіталістичних елементів—ці «герої» махрового опортунізму з Дитятківської сільради, заспокоївшися на досягнутих процентах колективізації, **своєю ліберальною благодушністю діють на руку куркулеві, допомагають йому вести свою руйнацьку роботу.**

В колгоспі «Ударник» до цього часу не усуспільнено сільсько-господарського реманенту та робочої худоби, ще й на сьогодні, серед багатьох колгоспників панує дрібно буржуазна індивідуальщина. **Більшість колгоспників, підчас осінньої сівби, сіяли сперва собі по 1-2 га озимини, а потім засівали усуспільнену землю, дисципліни зовсім не почувається, є масова відмовлення виходити на роботу.** Треба покласти край цьому свідомому потуранню клясовому ворогові. Чорнобильський районний провід повинен знати про стан Дитятківської сільради. Треба повести рішучу боротьбу проти клясового ворога та його агентури опортуністів, що залізли в Дитятківську сільраду, за більшовицьку організацію колгоспників й одноосібних бідняків та середняків, на цілковите виконання господарсько-політичних кампаній, зокрема хлібозаготівель. **Виконання від колгоспу своїх зобов'язань перед державою—це є наиважливіша передумова організаційно-господарського зміцнення колгоспів.**

ФЕЩЕНКО.

СІЛЬРАДА В ЛАБЕТАХ КУРКУЛЬНІ

Григорівська сільрада, Н.-Бузького району, не підхопила досвіду роботи передових, не перебудувалась відповідно до нових умов.—вона на практиці переводить куркульську політику, працює на користь глитайні.

Насамперед сільрада не переводила і не переводить боротьби за хліб. **Сільрада не хоче знати, що «боротьба за хліб є боротьба за соціялізм», сільрада не виконує настанови партії й уряду—«жодного центнера хліба приватникові».**

с. Григорівка заборгувало перед державою до **1000 цнт.** зернових культур та **661 центн.** соняшнику. Цей борг рахується за куркульськими господарствами та за колгоспом «Світовий велетень». Чому ж не виконується зобов'язання перед пролетарською державою? «Нема» хліба—галасують опортуністи і куркульські підлабузники в Григорівки.

Розбазарювали та приховували хліб з відому сільради—про це кажуть такі факти: встановлено, що 721 пуд зернохліба правління колгоспу «Світовий велетень» протягом вересня вивезло на приватний ринок до м. Кривого Рогу. В колгоспі, як правило, платили найманим робітникам не грошима, а хлібом,—селянам не колгоспникам, що копали силосну яму, колгосп виплатив по 5 пудів зерна кожному.1000 пуд. мерчука. замість здати державі, перемололи «на потреби» колгоспу, 900 пуд. зернохліба, одержаного від перемолоту соломи. роздали колгоспникам, а значну частину через «перевалочний пункт»—Петра Висуньку відвантажили вночі невідомо куди, **хліб видавався кожному з колгоспної їдальні, як кажуть у Григорівці «у волю», що навіть розкуркулені мали повну можливість харчуватись печеним хлібом з колгоспу «Світовий велетень».**

Вся ця куркульська робота в селі Григорівці. зокрема у колгоспі «Світовий велетень» була відома сільській раді. Сільрада знала, що у колгоспі сидять і верховодять куркулі, як от—Козобрад-Федось. що **мав 50 десятин землі, 7 коней, 3 корови, 2-3 наймитів.** Навіть тепер у колгоспі є колишній наймит куркуля Козобрада, Никитін Іван. Таких куркулів у колгоспі було 5, вони вели свою шкідницьку роботу аж поки з району не приїхала спеціяльна бригада й викрила цих ворогів.

Сільрада зовсім не контролювала роботу правління колгоспу у справі хлібозаготівель; **вона покладалася на «совість куркульського правління».** Характеристично. що правління колгоспу, від початку хлібозаготівельної кампанії жодного разу не ставило питання про виконання хлібозаготівельного плану, ні на загальних зборах колгоспу, ні на засіданні правління. Ставилися в порядку денному питання—що «хід виконання сільськогосподарських кампаній» і в такій поставі питання про хліб абсолютно випадало, ніяких конкретних заходів не намічалось. **будь-яких зобов'язань ні правління, ні колгоспники щодо виконання хлібозаготівельного плану на себе не брали.**

Ясно. що правління, користуючись таким станом, розбазарювало хліб. а куркуль, що не відчував належного натиску, його приховував

Сільрада відірвалась від колгоспних і бідняцько-середняцьких мас села. Секції сільрад не працюють, про депутатські групи тут ще й не чули. організація КНС не працює, наймитсько-бідняцька група так само. **Будьякої організації працюючих мас на виконання господарсько-політичних кампаній сільрада не переводила, а це використав куркуль і зробив своє діло.**

Всю свою роботу за 1931 рік але

нук Григорівської сільради 14-І 1932 року оцінив так:

«заслухавши доповідь т. Бокова (уповн. РПК'а) про діяльність сільради, пленум сільради констатує, що вся робота сільради 1931 рік була наскрізь просякнута правоопортуністичною практикою, що межувала з контрреволюційною діяльністю і т. інш».

Одначе сільрада не виявила конкретних носіїв «зла», не виявила куркулів та їх підлабузників

Виходить, що після того, як хліб розбазарили, як зірвали виконання хлібозаготівельного пляну і інших важливих кампаній, як увесь 1931 рік працювали на користь куркулеві—сільрада з уповноваженим РПК'а т. Боковим визнала, що вся її робота «була наскрізь проникнута правоопортуністичною практикою».

Деж був раніш тов. уповноважений РПК Боков, деж були раніше члени сільради?

Районові керівні організації приділили особливу увагу на с. Григорівку, **вони взяли тверду лінію і розпустили колгосп «Світовий велетень», що не виконав своїх завдань перед державою, а розбазарив хліб, вигнали з колгоспу куркулів, віддали правління колгоспу до суду, розгорнули велику роботу серед бідняцько-середняцьких мас на виконання пляну хлібозаготівель, на нещадну боротьбу з куркулем.**

Одначе ми вважаємо, що треба суворо поставитись до Григорівської сільради, що не виправдала покладених на неї завдань від Партії та Уряду, збочила, і працювала на користь куркулеві.

Така сільрада не забезпечить виконання завдань четвертого закінчального року п'ятирічки.

Григорівську сільраду треба **оздоровити,** вигнавши куркульських підлабузників та опортуністів, змінити її склад кращими колгоспниками, дати твердий партійний провід, залучити до роботи ударників, встановити найщільніші звязки з колгоспниками і бідняцько-середняцькими одноосібними масами, поставити роботу на більшовицькі темпи, пам'ятаючи, що «за теперішніх умов не може бути місця правим опортуністам і безпринципним примиренцям у керівних органах рад».

С. Москаленко.

ВИВЕРШИТИ ХЛІБОЗАГОТІВЛЮ В ЛЮТОМУ

Лютий, за постановою ЦК КП(б)У, є вивершувальний місяць хлібозаготівель. Ця постанова має остаточно ліквідувати демобілізаційні настрої, припинити опортуністичну балаканину, немов би «закінчився січень—закінчаться й хлібозаготівлі». Проте цього не хотять зрозуміти керівники Килівської сільради. Правоопортуністична практика, покладання на самоплив, цілковита безвідповідальність та скиглення про нереальність планів, замість більшовицької організації колгоспних мас бідняків, середняків—одноосібників привела к тому, що й досі план хлібозаготівель далеко не виконано. **Голова Килівської сільради Руденко М. в самому ударному місяці січні, коли треба було напружити всі зусилля на боротьбу за хліб, відверто чинив опір хлібозаготівлям, розпинаючись, що «план не реальний».** Цей махровий опортуніст вищого ґатунку свідомо підтримував куркульське гасло «хліба нема», він заявляв: «кому потрібен хліб, хай прийде та бере». Ясна річ, що **куркулі в Киловому не зазнали руйнацького вдару, а навпаки, залучивши підтримку голови сільради того ж таки Руденка, майже всю пшеницю таємно перемололи та вивезли на приватний ринок до м. Києва.** В колгоспі Калініна куркулі пролізли навіть до управи, роздали хліб колгоспникам, а решту розбазарили, здійснюючи куркульське гасло—сперва собі, а потім державі. Ці клясово-ворожі дії не зустрічали організованого вдару від парторганізацій та сільради Килова. Килівські опортуністи не хочуть розуміти, що **тільки справжньою більшовицькою мобілізацією широких колгоспних мас бідняків, середняків одноосібників, даючи руйнацького вдару всім намаганням клясового ворога куркуля та його аґентів правих і «лівих» опортуністів, можна й дійдуть Килівці перемог на найвідповідальнішому політичному фронті хлібозаготівель протягом вивершувального місяця лютого.**

А. ЮР.

ЖОДНОГО НЕПИСЬМЕННОГО БЕЗ НАВЧАННЯ

Ліквідація неписьменности та малописьменности в с. Пальчик Гальнівського району проходить ударними темпами. Підготовну роботу переведено добре. **Питання ліквідації неписьменности обговорювали на пленумі сільрад, зборах колгоспів та куткових зборах села.**

Навчання розпочалося в жовтні. В селі відкрито 11 стаціонарних груп, в яких навчається 312 неписьменних й малописьменних та 10 осіб охоплено поодиноким навчанням. **Жодного неписьменного, або малописьменного без навчання.** Лікнепи забезпечено опаленням, освітленням та устаткованням.

Оперативну роботу у справі ліквідації неписьменности проводять сільради, колгоспи та т-во «Геть неписьменність». Т-во «Г. Н.» нараховує **161** фізичних та **3** юридичних членів, з них переважна більшість лікнепівці. Зібрано членських внесків **127 крб.**

Запроваджено соцзмагання поміж групами. **Серед лікнепівців є ударники, що ані разу не спізнились та не мають прогулів.** По окремих групах випускають стінгазету. Відвідування становить **93,5%**, а в окремих групах 96-97%.

Лікнепівці передплачують 206 прим. газети «Геть Неписьменність». Укладено умову на соцзмагання з сусіднім селом Гуляй Полем та організовано буксирну бриґаду, яка допомагає налагодити лікнепроботу у відсталому селі Ямпіль.

З початку навчального року проведено 7 зльотів лікнепівців, на яких обговорювали питання ліквідації неписьменности та хід громадсько-політичних кампаній. Застосовано також соцзмагання поміж ліквідаторами. **Всі ліквідатори оголосили себе за ударників.**

Про хід лікнепроботи ставилися доповіді дільнкових організаторів, голови т-ва «Г. Н.», сільорга та голів колгоспів на президії сільради, культсекції сільради та комісії сприяння.

Щодекади провадяться виробничі наради ліквідаторів, на яких розглядають питання організаційного характеру та роблять підсумки пророблено програмового матеріялу і надається робітні плями на декаду.

Серед лікнепівців проходить колективна передплата позики 3-го вирішального року п'ятирічки та збір коштів на моторизацію прикордонних частин РСЧА. Серед лікнепів провадиться також політнавчання. Для цієї справи осередок ЛКСМ виділив своїх політрозмовців.

Цих успіхів село досягло на основі соціялістичного змагання та ударництва в боротьбі проти глитая, що намагався зірвати лікнеп-роботу села на основі проведення масово-виховавчої роботи серед колгоспників і одноосібної бідноти та середняків.

Не послаблюючи темпів, а навпаки посилюючи, застосовуючи соцзмагання та ударництво, село цілком впорається з ліквідацією неписьменности до травня 1932 року. Передаючи свій досвід відсталим, с. Пальчик допоможе налагодити справу, запроваджуючи буксири та перевірку умов, складених на соцзмагання.

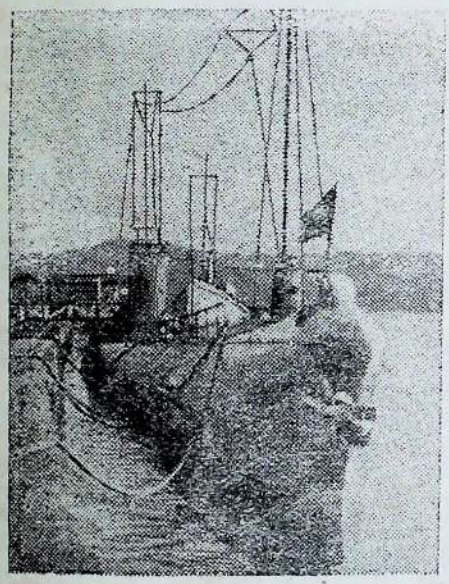
Василенко.

ЗА КОРДОНОМ

НАСУВАЄТЬСЯ ПРИМАРА НОВОЇ ВІЙНИ

НА ДАЛЕКОМУ СХОДІ ЗАГОВОРИЛИ ГАРМАТИ.

Вже близько півроку на Далекому Сході точиться війна, хоча ніхто її не проголошував. Після Манджурії японський імперіялізм протягує свої лапи до центрального Китаю. Найбільше торговельне

Англійський підводний човен з гарматними баштами

і промислове місто Китаю—Шанхай і столиця гоміндановського уряду—Нанкін під вогнем японських гармат. Десятки бомбовозів скидають бомби у найбільш залюднених місцях Китаю. Японська вояччина масово розстрілює китайців, що ставлять опір окупантам, а також і зовсім безборонних.

Капіталістичний світ не засуджує японських звірств, бо це для нього цілком природне, бо кожна капіталістична країна, бувши на місці Японії, зробила б те саме. Не засуджують їх і соціяль-демократи з II інтернаціоналу, бо хіба може лькай засуджувати поведінку сво го пана?

Події в Китаї безперечно таять в собі небезпеку нової світової війни, нової катастрофи, наслідки якої для людности трудно передбачити. В кожному разі їх не можна рівняти з наслідками першої світової війни, того немовлятки в порівнянні з новою війною, що наближається. **А тим часом «немовля»—війна 1914—18 р. коштувала людству 10 млн. забитих і 19 млн. поранених, а сума безпосередніх витрат на війну становила 160 млрд. не враховуючи знищених міст і сел, збитків на зменшенні продукції і загальному занепаді господарства.**

КОМУ ВТРАТА—КОМУ ЗИСК.

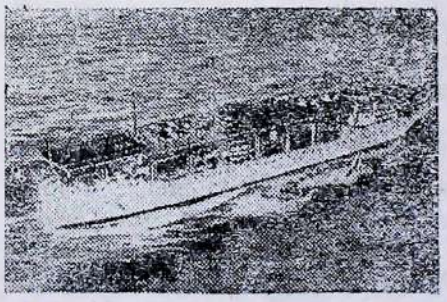
Але ці жахливі цифри не лякають капіталістів—господарів капіталістичного світу. Світова війна 14—18 р. знає інші цифри—мільярди, що їх нажили капіталісти у війні.

Чистий прибуток американського сталевого тресту за останні три місяці 1914 р. (початок війни) становив **16 млн.** карб. а за ці ж самі місяці 1916 р.—**192 млн.** карб. За даними офіційних американських органів війна створила в Америці **21 тис.** нових мільйонерів, **69 тис.** чоловік заробили за час війни на **6 млрд.** карб. більше своїх нормальних прибутків. Подібне ще відбувалося по всіх капіталістичних країнах. **Широкі маси трудящих убожіли і кровоточили, а буржуазія на цій крові і стражданнях наживала мільярди.**

Згадуючи ці часи, буржуазія відверто висловлює своє бажання нової війни. Норвезька буржуазна газета «Моргенблядет» писала нещодавно: «Чи дійде до війни на Далекому Сході? Можливо, що це питання звучить грубо, але з кон'юнктурних причин війна була б бажана. Війна збільшить потребу в морському тонажі. Так само підніматься ціни, а з ними збільшиться спекуляція. Це визначає перебудову зовнішньої торгівлі на користь нейтральних країн і збільшені замовлення в їхньої промисловости».

Те ж саме писала бельгійська газета «Етуаль Бельж»: «Страшно сказати, але це правда: Європа (читай: капіталісти—В. Н.) завдячує війні 1914 р. 15 років процвітання. Відсіль висновок, що економічну кризу можна вирішити за допомоги війни».

Нині ще тільки чути перший гуркіт гармат і перші вибухи бомб, а **вже військова промисловість Америки, Франції, Чехо-Словаччини і інших капіталістичних країн працює з повним навантаженням, збільшуючи прибутки її власників. Французька воєнна фірма «Шнай дер-Крезо» прийняла за останні 3 місяці 55 тис. нових робітників.**

Американська автоматка для 70 літаків

Французькі військові заводи днями одержали замовлення від Японії на 200 млн. франків.

Якже ж буржуазії не бажати нової війни?!

ВІЙНА ЗА КАПІТАЛІЗМУ—ЗАКОН.

Проте було б не вірно гадати, що капіталістичні держави готуються до війни лише для того, щоб окремі групи капіталістів нажилися на самій війні. Основна причина війн при капіталізмі—це боротьба за джерела промислової сировини і за ринки для капіталістичної промисловости, за розподіл і перерозподіл з цією метою світа між найсильнішими капіталістичними хижаками. **Війни за капіталізму доконечні і неминучі, як доконечна конкуренція між окремими капіталістами. В капіталістичному суспільстві війна—це закон, і людство позбудеться цього величезного лиха лише позбувшися капіталізму.**

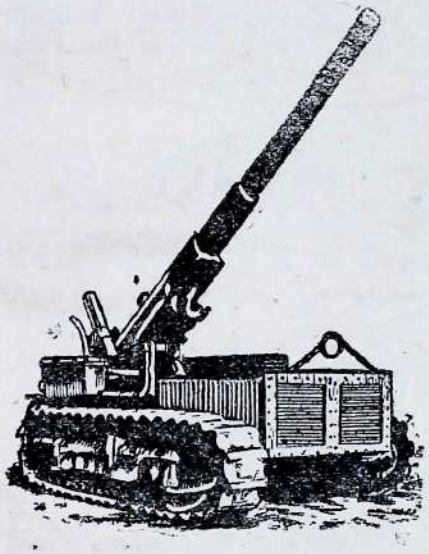
Перша світова війна, розподіливши світ серед країн переможців, не усунула небезпеку нової війни, а навпаки заклала її зародок. Суперництво за панування на світовому ринку між Англією й Німеччиною змінилося ще більшим суперництвом між Англією й ПАСШ. Суперництво між Італією і Австрією на Балканах і на Адріатицькому морі змінилося суперництвом Італії і Франції на Балканах і на Середземному морі. Боротьба Німеччини і Франції за гегемонію на европейському суходолі не закінчилася. Розбита Німеччина не може зараз мірятися в озброєною від ніг до голови Францією, проте вона не перестає готуватися до нової війни, яка мала б відновити її передвоєнне становище. Нарешті, суперництво між Японією і ПАСШ на Далекому Сході після війни значно загострилося. До цього треба ще додати боротьбу між ПАСШ і Францією за гегемонію на грошовому світовому ринку.

Нинішня господарська криза, що не пощадила жодної капіталістичної країни, підштовхує капіталістів шукати виходу в новій війні.

КАПІТАЛІСТИЧНЕ ЗМАГАННЯ.

Змагання не є привілей тільки нашої радянської країни. Змагаються й капіталісти. Але різниця полягає в тому, хто за що змагається. Робітники й колгоспники СРСР змагаються між собою за виконання й перевиконання планів соціялістичного будівництва, а капіталістичні країни змагаються між собою в озброєнні.

П'ять великих капіталістичних країн світу—Англія, ПАСШ, Франція, Італія й Японія 1914 р. витратили на військові потреби **1.182** млн. дол., 1923 р.—**1.828** млн. дол., а 1931 р. понад **3½ млрд.** дол. Навіть переможена і «роззброєна» Німеччина витрачає 1931—1932 р. на військові потреби 799 млн. марок, тільки на 50 млн. марок менше за 1914 р. Військові витрати капіталістичних держав пожирають більшу половину державного бюджету. **Під ударами кризи зменшують видатки на школи, лікарні,**

Французька далекобійна гармата.

соціяльне страхування, але бюджети військових міністерств залишаються незаймані.

Споруджують нові фортеці, будують нові кораблі, розвивають авіяцію, удосконалюють зброю. Американський уряд затвердив нещодавно програму побудови нових **120** військових кораблів, на що передбачено витратити **616 млн.** дол., крім того ще **91 млн.** дол. на добудову закладених раніш. Французький міністер авіяції заявив, що Франція має цього року **на 700** аероплянів більше, ніж на початку 1931 р. Всіх військових літаків у Франції нараховують понад **6.000**, до чого треба додати тисячі готових до монтажу.

75-міліметрові гармати стріляли під час світової війни на 8—11 км., тепер на 12—14 км.; 15-сантиметрові на 16 км., а тепер на 24—26 км. Німецькі газети повідомляють, ніби у Франції є гармати, що стріляють на 200 км.

ДИМОВА ЗАСЛОНА РОЗСІВАЄТЬСЯ.

Ці збroєння буржуазія прикриває проповідями про мир і балачками про роззброєння. З ініціятиви Ліги Націй, що нині благословляє Японію на розбій у Китаї, ще 1925 р. ухвалено скликати міжнародню конференцію у справі роззброєння. Шість років готувалися капіталістичні країни, поки нарешті цього року, 2 лютого, скликано конференцію.

Мета цієї конференції, як і усіх балачок про роззброєння, є прикрити димовою заслоною готування до нової війни. **Але нині димову заслону розсівають гарматні постріли на Далекому Сході, а із за неї чим раз виразніше вирисовується привид нової війни.**

БУДЬМО ГОТОВІ.

Не треба забувати, що нова світова війна готується й наближається за умов, відмінних від умов 1914—18 р. За цей час, в наслідок переможної Жовтневої революції, **виникла і зміцніла перша в світі пролетарська держава, зросла класова свідомість і революційна воля робітників і трудящих капіталістичних країн.** А з цього висновок, що, по-перше, **капіталістичні країни намагатимуться уникнути війни між собою, зорганізувавши єдиний фронт для інтервенції проти Радянського Союзу,** по-друге, що коли перша світова імперіялістична війна закінчилася переможною пролетарською революцією в Росії, то тим більше шансів на те, що **пролетаріят капіталістичних країн зуміє нову імперіялістичну війну перетворити у війну громадянську, в дальшу стадію світової пролетарської революції.**

Трудящим Радянського Союзу, що будують соціялізм, війни не треба. **Радянський уряд не раз довів, що він є єдиний уряд, який насправді бореться за мир.** Ми запропонували капіталістичним країнам цілковите роззброєння, що вони, зрозуміло, відкинули. Ми спокійно реагували на всі дотеперішні спроби спровокувати нас на війну. Але небезпека інтервенції є, вона нині більше, ніж будь-коли.

Ми мусимо бути готові.

В. НЕЧАЙ.

Державна Публічна БІБЛІОТЕКА УРСР Інв. 800398

Вид-тво ВУЦВК „Рад. буд. і право"
Укрголовліт № 71 ВРНГ УОРР Укрполіграфоб'єднання. Газетна Фабрика ім. В. Блакитного. Редактор Ф. Єрко
Зам. № 880—17 (0

Працівники сільрад та активісти!

пишіть до журналу „ЧЕРВОНЕ СЕЛО“ про роботу секцій сільрад, депутатських груп, інші форми втягнення мас в роботу сільських рад, про перебіг хлібозаготівель, розподіл наслідків господарювання в колгоспах та організаційно-господарське зміцнення колгоспів й ролю сільради, її секцій та депутатських груп у виконанні цих завдань, застосування соціялістичних методів праці, мобілізацію коштів, зокрема реалізацію позики „3 вирішальний рік“, застосування госпрозрахунку, ліквідацію неписьменности, як проробляється на селі постанови 3-ої сесії

НАША АДРЕСА:

м. Харків, майдан Тевелева, ВУЦВК.

ВИДАВНИЦТВО ВУЦВК
„РАДЯНСЬКЕ БУДІВНИЦТВО І ПРАВО“

ВИЙШЛИ ДРУКОМ
(ПРОДАЖ ПО КНИГАРНЯХ КНИГОЦЕНТРА І ВУКОПКНИГИ)

1. Стенографічний звіт III Сесії ВУЦВК XII скликання.
Ціна 3 крб.
2. „Плян четвертого, останнього“—Постанови II Сесії ЦВК СРСР і III Сесії ВУЦВК
Ціна 10 коп.

ГОТУЄТЬСЯ ДО ДРУКУ

3. „Області УСРР“—Довідник
4. „За третій більшовицький врожай“—Постанови Президії ВУЦВК і РНК УСРР з передмовою Г. І. Петровського.
5. „Досвід передових“—Збірник матеріялів Всеукраїнського з'їзду передових районів СРСР з статтею Г. І. Петровського.
6. „Машиновис за відряджної системи праці“—Підручник.

АДРЕСА ВИДАВНИЦТВА:
Харків, 10. Спартаківський провулок, будинок ВУЦВК, № 3

ПОСПІШАЙТЕ

негайно підписатись на керівний орган ВУЦВК „ЧЕРВОНЕ СЕЛО“ в поштовій філії або у сільлистоноші, повідомивши про передплату райвиконком.

ПЕРЕДПЛАТНА ЦІНА:

на 1 рік . . . . . 4 крб. 30 коп.
на 6 м-ців . . . . . 2 „ 15 „
на 3 м-ці . . . . . 1 „ 10 „

КН-1347
ПП-285